Nr. 188. Piątek, 19 Sierpnia 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4, Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie przeniósł Edmunda Kankoffera, kancelistę przy c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach, na własną jego prośbę, w tym samym charakterze służbowym, jednak z przeznaczeniem do prowadzenia ksiąg gruntowych do c. k. sądu powiatowego w Łańcucie, w jego zaś miejsce zamianował kancelistą przy c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach Karola Skiminę, sierżanta rachunkowego w 20tym pułku piechoty, a równocześnie nadał opróżnioną przy c. k. sądzie powiatowym w Ulanowie posadę kancelisty Kazimierzowi Wąchale, sierżantowi w 13tym pułku piechoty.

Z powodu groźnie panującego księgosuszu w południowo-zachodnich prowincyach Rossyi, mianowicie w gubernii podolskiej w okręgu winnickim, w całej gubernii kijowskiej i licznych powiatach gubernii wołyńskiej powstrzymany zostaje w myśl §. 7 ust. 2 ustawy księgosuszowej z 1880 r. przywóz i przewóz owiec i kóz przez zakład kontumacyjny w Podwołoczyskach, dozwolony tutejszem rozporządzeniem z dnia 31 lipca b. r. l. 41061. Również z tej przyczyny i z powodu sprawdzenia księgosuszu w Zawalu w powiecie borszczowskim, zostały zamknięte w myśl §. 40 ust. 3 wyż powołanej ustawy zakłady kontumacyjne w Brodach, Husiatynie, Skale i Kozaczówce dla zwierząt i przedmiotów wymienionych w §. 1 przerzeczonej ustawy. Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 16 sierpnia 1881.

Według doniesienia c. k. Starosty w Borszczowie sprawdzony został księgosusz w tutejszem Zawalu. Z tej przyczyny został w myśl §. 27 ustawy z dnia 29 lutego 1880 d. p. p. 37 ustanowiony 20to kilometrowy okręg pomorowy, do którego wcielono z powiatu borszczowskiego miejscowości Podfilipie, Wierzbówka, Załucze, Niwra, Krzywcze, Germakówka, Iwanie puste, Nowosiółka, Babińce ad Krzywcze, Filipkowce, Michałków, Chudykowce, Mielnica, Michałówka, Kudryńce, Dźwiniaczka, Paniowce, Babińce ad Dźwinogród, Trubczyn, Olchowiec, Wołkowce nad Dniestrem, Bielowce, Boryszkowce, Okopy, Kozaczówka, Horoszowa i Uście biskupie, a z powiatu kocmańskiego na Bukowinie: Mossorówka i Samuszyn. W tych miejscowościach obowiązują postanowienia §. 27 powyż powołanej ustawy, a zarazem wzbronione zostały jarmarki i targi na bydło rogate, owce i kozy w Mielnicy, w Krzywczu, w Kudryńcach, Okopach i Uściu biskupiem. Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 16 sierpnia 1881.

W skutek wybuchu księgosuszu w Kłuzowie w powiecie stanisławowskim c. k. Rząd krajowy szląski odezwą z dnia 11 sierpnia b. r. l. 7.741 ogłasza, co następuje:

I. Z okolic zapowietrzonych Galicyi nie wolno wprowadzać do Szlązka rogaciżny i innych przeżuwaczy ani żywych ani nieżywych; wszelkich części zwierzęcych z przeżuwaczy pochodzących, odpadków, materyałów surowych, świeżych lub suszonych. Wyjątek stanowi nabiał, łój topiony, tudzież wełna owcza wyprana lub nawapniona i zapakowana w worach lub wańtuchach; mleko zalicza się do nabiału.

Wzbroniony jest przywóz paszy suchej, słomy i innych rodzajów podściółki tudzież gnoju; dalej sprzętów stajennych używanych i uprzęży używanej, odzieży noszonej, przeznaczonej na sprzedaż, takiegoż obuwia i szmat.

Siano i słoma tudzież inne rodzaje podściółki użyte do pakowania zniszczyć należy pod nadzorem policyjnym w miejscu przeznaczenia towaru, zaraz po nadejściu.

II. Z okolic Galicyi wolnych od zarazy można wprowadzać powyżej wymienione zwierzęta i przedmioty tylko przez stacye wejścia w Dziedzicach, Bielsku i Jabłonkowie. Na tych stacyach należy udowodnić świadectwem urzędowem (paszportem bydlęcym), że wprowadzone zwierzęta pochodzą z okolic niezapowietrzonych i że przechodziły przez okolice niedotknięte zarazą. Weterynarz rządowy, albo ustanowiony oglądacz ma stwierdzić pomyślny stan zdrowia wprowadzonych zwierząt. Wprowadzając przedmioty i produkta wymienione w ustępie I należy urzędownie udowodnić, że nie pochodzą z okolic zapowietrzonych i że nie leżały w miejscach zapowietrzonych. Przy przeładowywaniu i dalszym transporcie tych przedmiotów nie można używać zaprzęgów wołowych.

III. Przeżuwacze, wprowadzone do Szlązka kolejami żelaznemi, wolno wyładowywać na następujących stacyach kolejowych: Bielsk, Schönbrunn, Jabłonków, Cieszyn, Friedek, Opawa, Jägerndorf i Freudenthal.

Wszelka styczność lub zmięszanie się z bydłem krajowem jest wzbronione.

IV. Dalszy transport bydła z miejsca wyładowania, dozwolonym będzie dopiero wówczas, gdy ze strony ustanowionego oglądacza pod względem paszportów bydlęcych i pod względem stanu zdrowia nie znaleziono przeszkody. Władze gminne tych miejscowości, przez które takie stada bydła przechodzą, nie dopuszczą do pomięszania się z bydłem miejscowem.

V. Po przyjściu do miejsca przeznaczenia należy bezzwłocznie uwiadomić władzę miejscową, okazując jej paszport bydlęcy, a staraniem tejże władzy będzie, jeżeli bydło nie jest przeznaczone na rzeź, poddać takowe 10 dniowej kontumacyi, poczem dopiero dopuszczone będzie do wolnego obrotu. O każdem zachorowaniu zwierzęcia w czasie obserwacyjnym należy niezwłocznie uwiadomić władzę miejscową.

VI. Przepisy §§. 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15 i 16 ogólnej ustawy o chorobach stadnych z 1880 r. i odnośnego rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12 kwietnia 1880 roku Dz. p. p. Nr. 35 i 36 mają być ściśle wykonywane i przestrzegane.

VII. Wszelkie wykroczenia karane będą według przepisów §§. 44, 45 i 46 przerzeczonej ustawy.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 16 sierpnia 1881.

Dnia 17 sierpnia 1881 wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XXXV dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 86. Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, wydane 7 sierpnia 1881 w porozumieniu z ministerstwem wojny i innemi władzami centralnemi o wykonaniu ustawy o taksie wojskowej.

Nr. 87. Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z 7 sierpnia 1881 o opłatach ustanowionych w ustawie o taksie wojskowej.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 19 sierpnia.

Od r. 1879 t. j. od pamiętnych wyborów do Rady państwa, które wynikiem swoim sprowadziły ważną zmianę w polityce wewnętrznej, inaugurując okres zgody i pojednania między ludami i stronnictwami państwa, każde ferye parlamentarne wyzyskiwane były przez frakcyę opozycyjną *quand même* do zwoływania zgromadzeń i zjazdów, na których prym wiedli tylko apostołowie waśni domowej i supremacyi jednego stronnictwa nad innemi równouprawnionemi. Nie chcemy nawet przypominać główniejszych zjazdów zeszłorocznych, bo te niemiłe epizody życia politycznego długo nadawały ton prasie opozycyjnej i utkwiły w pamięci wszystkich. Jeden zjazd przesadzał drugi gwałtownością mów wygłoszonych a ich odgłos odzywał się potem w nieumiarkowanej prasie tak długo, dopóki nie nadszedł nowy okres parlamentarny z nowemi kwestyami spornemi i nowemi walkami. Dziś nie ma takich zjazdów i zgromadzeń, a ponieważ sessya sejmowa już niebawem otwarta zostanie, więc jest nadzieja, że miną całe ferye parlamentarne bez drażniących umysły manifestacyj. Jest to cios dotkliwy dla organów, które za zadanie swoje uważają tłumienie wszelkiego objawu pojednawczych intencyj i podsycanie wszystkiego, co tylko przyczynić się może do

---

9)

ŚWIETNE INTERESA

OPOWIEDZIANE
przez
Autora „Kłopotów Starego Komendanta“.

III.

(Ciąg dalszy.)

Po wielu jeszcze w ten sposób odegranych scenach żalu podano sobie ręce uroczyście. Panowie i panie uściskali się po kilkakroć, a żydzi prawie tańcowali z radości. Pani Regina, gdy Alfred z rozczulenia całował jej ręce, zdaje się, że tym razem szczerze żegnała go krzyżem świętym, życząc jak najlepszego powodzenia. Najgorzej ze wszystkich wyszedł na tem Kazio, albowiem nie mogąc się doczekać końca targów, usnął w sąsiednim pokoju na sofie, a choć go zbudził Herszko i popchnął do salonu, to blask światła tak raził jego oczy, że mimo energicznego tarcia nie był ich w stanie otworzyć i udać także desperacyę. Szczęściem ojciec posłał go do piwnicy po wino na litkup i tem uwolnił z przykrego położenia.

— Jeszcze nie trzeba wina! — zawoła Winower — naprzód napisać tranzakcyę.

Sprzeczano się na tym punkcie czas jakiś i Alfred usiadł do stolika. Trzeba przyznać, że na tych rzeczach znał się lepiej od pana Anastazego, jako pracujący kiedyś w kancellaryi mecenasa, dlatego spisanie punktów poszło mu dość gładko.

— A to mi pan dobrodziej opisałeś jak węża, hę? — powiada Anastazy, czytając umowę. — Na co tu te przemiary w ciągu roku, dziecko wie każde we wsi, ile ma włok Dychawica.... nadarmo chcesz pan wyrzucać pieniądze.

— No, a jakże?

— Tak ryczałtem sprzedaję co jest.... co pan dobrodziej widział.... i kwita! Albo to świadectwo z kasy o zalegających podatkach? Na co świadectwo? Pojedziemy razem do powiatu, zapłacę przy panu, co się należy, i koniec.

Zgodził się Alfred na tę ostatnią propozycyę, ale od pierwszej nie odstąpił.

Długo musiałbym opisywać wszystkie szczegóły umowy i sprzeczki, jakie się przy pisaniu wywiązały, ograniczę się więc na tem, że chociaż Dychawica sprzedawała się bez inwentarzy, pan Anastazy obiecał zostawić coś na zapomogę, a pani zaopatrzyć nową gospodynię w niektóre statki gospodarskie i zapasy. Jednakże tych obietnic do umowy nie wciągano, bo to jest rzecz święta i honorowa, jak zapewniał Anastazy....

— Na cóż tam zaśmiecać akt takiemi drobnostkami jak magiel, beczki na kapustę, bryczka, słoiki i inne rzeczy.... Nawet trochę mebli zostanie, bo ja panie dobrodzieju kiedy mam do czynienia z porządnymi ludźmi, takie potrafię być jak się należy....

Pani Alfredowa była tego samego zdania, więc i mąż, chociaż to formalista jak każdy prawnik, nie śmiał się sprzeciwiać.

Gdy przyszło do umówienia kwestyi wiosennych obsiewów i obliczenia ilości morgów i korcy ziarna na posiew, a także wywózki nawozów, pan Anastazy powiada:

— Ot wie pan co, te wszystkie opisy nasze nie podobają mi się. Ja oczywiście będę musiał często wyjeżdżać, bo przecie trzeba się starać o jakieś inne *locum*, więc za te obsiewy nie mogę ręczyć. A wierz mi pan dobrodziej, tyle go szanuję, a nawet, prawdę powiedziawszy kocham, że nie chciałbym, aby pan narzekał, że źle, albo nie tak jak potrzeba zrobione. Więc panie dobrodzieju oddam mu do dyspozycyi ludzi i inwentarze, oddam cały zapas krescencyi, i niech pan sam sobie sieje.... Pańskie oko konia tuczy, ja to wiem.

Alfred uścisnął rękę pana Anastazego.

— Dobrze — mówi — ale ileż tego zboża jest?

— Widział pan przecie tyle a tyle sąsieków owsa, tyle jęczmienia, stożek grochu, tyle kopców kartofli... U mnie regestra w porządku.... A żebym ja tam już nie miał co do rządzenia w pańskich stodołach, to niech pan weźmie i resztę żyta i pszenicy, a za to pan zapłaci służbę za ten kwartał i da im ordynaryę. No i dla nas potrzeba będzie, aby dobiedować do lipca.... Dla koni obrok i siano, dla dworu trochę pszenicy, trochę żyta, ot co na dom nasz mizerny....

Obaj faktorowie byli za tem, Alfred, któremu pilno było zostać obywatelem, nie długo się namyślał. Chodziło tylko, kto będzie dozorował....

— Przyszle pan swego człowieka....

— A może sam będzie łaskaw — dodaje z uprzejmością pani Regina. — Wyprzątniemy pokój dla pana....

— Eh, gdzieby tam młody małżonek oddalał się od rodziny! — dodaje, śmiejąc się pocieszenie Anastazy. — Myślisz, że pani Szafrankiewiczowa jest taką jak ty, co mię tylko wypędzasz z domu, jedź, jedź....

— Co też gadasz Anastazy....

— Ho, ho, nie bój się, ja cię rozumiem dobrze, za stary jestem, prawda? Dawniej, przypomnij sobie, gdzie ja, to i ty zaraz....

— Więc jakby i pani była łaskawa z panem — przerywa gospodyni, udając że nie słucha paplaniny męża — to i owszem. Możemy dać jeszcze jeden pokój, albo dwa i kuchenkę....

Pani Alfredowej podobała się ta nowość, a że i jemu, jak powiedzieliśmy wyżej, pilnem było obywatelstwo, więc poszeptawszy trochę między sobą, zgodzili się zaraz przenieść się do Dychawicy.

— I ogrodu sobie pani dopilnuje....

— Prawda — mówi Alfred — w ogrodzie dużo będzie roboty.... Tylko jakże ze służbą i stołem?

— A u nas — rzecze pani Anastazowa. — Żyjemy skromnie, co Bóg dał, to się z państwem podzielimy....

Pani Aniela nie chciała na to przystać, więc obmyślano taki sposób, że kucharz państwa Anastazych gotować będzie oddzielnie dla nowych dziedziców, co sobie zadysponują. Da mu się tam parę złotych i będzie kontent, a nie zrobi się nikomu subjekcyi.

Ułożyło się tedy wszystko ślicznie, ładnie i zgodnie, jak powinno być między ludźmi. Pan Alfred, żeby być tak samo skrupulatnym dla innych jak dla siebie, wypisał w umowie, ile ma się dawać czego na potrzeby państwa Anastazych: zboża, kartofli, ogrodowin itp., których służących się wyłącza dla ich usługi, słowem, opisał wszelkie szczegóły tymczasowego między stronami stosunku. Pan Anastazy wziął zadatku trzy tysiące rubli, reszta miała się płacić przy kontrakcie w hipotece na śty. Jan, w którym to czasie dobra będą mu oddane w posiadanie. Jednak, gdyby wprzód jeszcze potrzebował jakich trzydziestu tysięcy złotych, to Alfred w ciągu miesiąca obowiązuje się tę sumę na rachunek zaliczyć.

Już było po północy, gdy punkta przedugodne podpisano, więc litkup ograniczył się na wypiciu po kieliszku szampana, który i panie z odwagą wychyliły. Następnie jeszcze raz się ucałowano, winszując i życząc najlepszego powodzenia i porozchodzono się na spoczynek.

utrzymania stronnictw w naprężonych stosunkach. To też organa te chwytają się teraz mowy dr. Herbsta iako deski zbawienia, szukają w niej natchnienia do dalszych wystąpień w duchu waśni, i bardzo gniewają się na wszystkich, którzy właśnie w tej mowie znakomitego posła chcą widzieć ważny krok ku polityce wyrozumiałej i pojednawczej. Gniew ten stanowi najlepszy dowód, o co właściwie chodzi owym światowym organom wiedeńskim, które chciałyby utrzymać monopol wiernokonstytucyjności, liberalizmu a nawet patryotyzmu! Waśń domowa stanowi ich program, hegemonia jednego stronnictwa cel, a negacya wszystkiego, co stanowi dodatni objaw życia politycznego, środek do celu!

Zapisaliśmy w swoim czasie głosy prasy umiarkowanej o mowie dr. Herbsta, wstrzymując się od dalszych uwag. Już sam fakt, że większość prasy niemiecko-austryackiej uważa tę mowę za początek zwrotu ku polityce wyrozumialszej od tej, jaką dotąd stronnictwo wiernokonstytucyjne prowadziło, stanowi objaw charakterystyczny a bardzo pouczający. Prasa jest tym razem wiernem echem opinii publicznej, która w niemiecko-słowiańskich prowincyach z coraz większą stanowczością odwraca się od wszystkich usiłowań około podtrzymywania dawnego stanu niezgody a natomiast skwapliwie korzysta z każdej sposobności do okazania pojednawczego usposobienia swojego. Czyż trzeba lepszego na to dowodu niż obecny udział Niemców w składkach na odbudowanie teatru czeskiego w Pradze! Nieszczęście, które dotknęło Czechów, rozbroiło współobywateli niemieckich, wzruszyło wszystkie szlachetniejsze umysły, a za tem wzruszeniem poszły wyrazy współczucia, udziału i poparcia materyalnego. Z drugiej strony także i Czesi wzruszeni są temi objawami przeciwnika swojego, przyjmują je z wdzięcznem uznaniem i uważają za początek nowego okresu życia politycznego w wzajemnej życzliwości, zgodzie i harmonii. Wszystkie inne ludy państwa z największem zadowoleniem patrzą na wiele w przyszłości rokujący zwrot w Czechach.

SPRAWY MONARCHII

— Ministerstwo obrony krajowej wydało w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny i innemi interesowanemi władzami centralnemi następujące rozporządzenie w sprawie przeprowadzenia ustawy z d. 13 czerwca 1880 r. o taksach wojskowych:

1. Urlopowani do rozporządzalności z pozostawieniem płacy nie mają żadnego prawa do upominania się o jakiekolwiek dodatki do płac z funduszów taks wojskowych.

2. Pensyoniści starszego systemu i inwalidzi patentalni, korzystający z fundacyj prywatnych, pobierający bądź to dodatki z powodu ran odniesionych, bądź też pensye z tytułu, że służyli w oddziałach ochotniczych, lub posiadają medale i ordery, mają prawo do wyłuszczonego w paragrafie 15 i 2 ustawy o taksach wojskowych dodatku z funduszów taks wojskowych; również pozostają nietknięte udzielone im stale w drodze łaski, tytułem nagrody dodatki osobiste.

Natomiast mają być dodatki osobiste i dochody, jakie zostały udzielone tylko do czasu lepszego zaopatrzenia inwalidalnego bądź zredukowane, bądź zupełnie wstrzymane a to odpowiednio do intencyi właściwego Najwyższego rozporządzenia.

3. Pensyoniści starszego systemu, którzy zostają w służbowej jakiej czynności i pobierają dodatek pensyjny aż do wysokości gaży stanu czynnego, nie mogą rościć sobie prawa do prawnego dodatku z funduszów taks wojskowych.

Prawny dodatek z tych funduszów przysługuje jednak bezwarunkowo tym pensyonistom starszego systemu, którzy mają zatrudnienie przynoszące im stałe remuneracye, płacę dzienną, dyurnum, dodatki służbowe, lub dzienne należytości aktywalne. Osobom tym należy wypłacać dodatki prawne, nie odciągając nic od przysługującego im za ich pracę wynagrodzenia.

4. Pensyonistom wojskowym starszego systemu, którzy złożyli dobrowolnie szarżę oficerską lub skutkiem uchwały sądu honorowego zostali pozbawieni charakteru wojskowego, przysługuje przyznany im wedle §. 15 i 2 ustawy o taksach wojskowych dodatek do pensyi; przysługuje również taki dodatek pensyonistom, którzy przed wydaniem okólnika ministerstwa wojny z dnia 1 sierpnia 1869 r. zrzekli się dobrowolnie szarży oficerskiej i otrzymują całą pensyę tytułem daru z łaski; wreszcie byłym c. k. oficerom, którzy na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 25 kwietnia 1868 i 28 listopada 1868 r. pobierają płacę tytułem zaopatrzenia z etatu wojskowego.

Wszyscy inni dawniejsi wojskowi, pobierający pensye lub dary z łaski, wykluczeni są od pobierania dodatków z funduszów taks.

5. Przyznanie dodatków osobistych, jakie mają być wedle § 15 i 2 ustawy o taksach wojskowych udzielane w drodze łaski, nie zawisło od warunku zupełnej niezdolności do zarobkowania.

6. Osobom zaliczonym do obrony krajowej a pobierającym pensye z kasy wojskowej i obrony krajowej, prawny dodatek z funduszu taks wojskowych wymierzony ma być tylko od pensyi wojskowej: pensya pobierana z kasy obrony krajowej nie wchodzi wcale w rachubę. W każdym jednak razie pensya z tytułu wojskowego i obrony krajowej w połączeniu z dodatkiem z funduszu taks wojskowych nie może przenosić razem ustanowionej w § 15 i 2 ustawy o taksach wojskowych cyfry maksymalnej.

Na wypadek późniejszego podwyższenia pensyi pobieranej z kasy obrony krajowej, gdyby przekroczoną została cyfra maksymalna, nastąpić ma odpowiednia redukcya dodatku, wypłacanego z funduszu taks wojskowych.

7. Należytość przypadająca za ćwierćrocze pośmiertne (*Sterbequartal*), dalej należytości ryczałtowe wypłacane tytułem odprawy, należy obliczać zawsze włącznie z dodatkiem przynależnym osobom interesowanym.

Dodatek osobisty przyznany wedle § 15 i 1 ustawy o taksach wojskowych nie może być uwzględniony ani przy kwartale pośmiertnym, ani przy kwotach ryczałtowych, udzielanych tytułem odprawy.

8. W wszystkich wypadkach, w których według istniejących norm o należytościach należytość zasadnicza (pensya lub pobór patentalny) bądź czasowo, bądź na zawsze jest wstrzymaną, ustać ma także czasowo lub na zawsze wypłata dodatków z funduszów wojskowych.

9. Inwalidzi, którzy już przed wejściem w życie ustawy o zaopatrzeniu wojskowem z r. 1875 znajdowali się na etacie inwalidów patentalnych, a którym zabezpieczono zarobek lub dochody, przenoszące w trójnasób należytość, jakaby przypaść na nich powinna z tytułu patentu inwalidalnego, nie mają prawa do 50 procent dodatku z funduszów taks wojskowych; skoro jednak tacy inwalidzi oświadczą, że chcą powrócić do płacy patentalnej, mają pobierać cały dodatek.

10. Przy decyzyach w sprawie zawieszenia pensyi a to skutkiem nadania osobom interesowanym bądź cywilnej posady rządowej, bądź innej równającej się posadzie rządowej, należy także uwzględnić przynależne z funduszu wojskowego dodatki prawne.

11. Ponieważ fundusze taks wojskowych, jakie mają być utworzone w obudwóch połowach monarchii, muszą być w myśl ustawy wojskowej uważane jako całość, przeto wypłaty z tych funduszów muszą odbywać się za wzajemnem porozumieniem, zwłaszcza za porozumieniem tak obu ministerstw obrony krajowej, jak i wspólnego ministerstwa wojny.

Przyznanie w drodze łaski dodatku osobistego na rachunek funduszów wojskowych może nastąpić jedynie za poprzedniem porozumieniem trzech wymienionych ministerstw.

W wypadkach, w których idzie tylko o lepsze zaopatrzenie inwalidalne ad §. 15 i 2 ustawy wojskowej, które to polepszenie zresztą może tylko nastąpić w granicach ściśle zakreślonych ustawą i wedle zasad ustanowionych, zbytecznem jest wyżej wzmiankowane porozumienie.

12. Wszystkie dodatki obciążające fundusze wzmiankowane mają być z góry wypłacane uprawnionym do ich poboru przez te kasy, które wypłacają pensye (płace naturalne) a to za kwitem i z przestrzeganiem tych formalności, wśród których odbywa się wypłata poboru tytułem zaopatrzenia.

Obliczanie i przekazywanie kwot przypadających na fundusze wojskowe, niemniej potrzebna kontrola i ewidencya osób przysługuje przy osobach należących do wojska i marynarki wojennej władzom wojskowym (marynarki), przy osobach zaliczonych do obrony krajowej i pospolitego ruszenia władzom obrony krajowej.

13. Domy inwalidów powinny sporządzać wykazy dodatków, przypadających z funduszów taks inwalidom posiadającym patenta i wykazy te przesyłać do kas, w których odbywa się wypłata płac inwalidalnych.

14. Kwoty wypłacane z góry wedle punktu 12 za pośrednictwem kas wojskowych i cywilnych na rachunek funduszów wojskowych osobom należącym do wojska (marynarki) mają być zaciągane do ksiąg, do których bywają zapisywane pensye wojskowe (płace patentalne), celem lepszej kontroli jednakże ma być dla kwot taks wojskowych otwarta osobna kolumna.

Kwoty natomiast wypłacane na rachunek funduszów wojskowych przez rządowe kasy cywilne osobom należącym do obrony krajowej (pospolitego ruszenia) mają być zaciągane w księdze obrony krajowej pod rubryką wydatków.

15. Na podstawie sporządzonych przez intendantury wojskowe i władze marynarki wykazów należytości uskuteczni co miesiąc ministerstwo wojny (sekcya marynarki) bonifikacyę kwot wypłaconych sposobem zaliczki na rachunek funduszów wojskowych a to w drodze zwyczajnej refunkcyi i w myśl punktu 16.

Tak samo mają postąpić władze kontrolujące rachunki obrony krajowej a mianowicie obu połów monarchii z kwotami obciążającemi fundusze wojskowe drugiej połowy państwa.

16. Celem wyrównania funduszów taks wojskowych obu części monarchii, powinno wspólne ministerstwo wojny (sekcya marynarki) przy zestawieniu aktu refundacyjnego rozdzielić kwoty, jakie mają być wypłacone osobom wojska i marynarki wojennej na obie części monarchii, a to w stosunku kontyngensu rekrutów, a ewentualnie wedle przekazanych obydwom funduszom wojskowym kwot rocznych.

Taki sam obowiązek cięży na obu ministerstwach obrony krajowej co do kwot, jakie mają być wypłacane osobom, należącym do obrony krajowej i pospolitego ruszenia.

17. W obu połowach monarchii interesowane władze centralne osobno ułożą między sobą normy, wedle których mają być administrowane i obliczane fundusze taks wojskowych.

Każde z obu ministerstw obrony krajowej przeszle z końcem stycznia tak do wspólnego ministerstwa wojny jak i do ministerstwa obrony krajowej drugiej połowy monarchii sumaryczny wykaz roczny o stanie funduszów wojskowych właściwej połowy monarchii. W wykazie tym ma być uwidoczniony stan kapitału z początkiem i końcem roku poprzedniego, dochód z odsetek i zapas gotówki z poprzedniego roku.

18. Wypłata z funduszu wojskowego dodatków celem lepszego zaopatrzenia inwalidalnego ma się rozpocząć wedle §. 15 i 2 ustawy o taksach wojskowych z dniem 1 stycznia 1881 r.; należy przeto uprawnionym do poboru tych dodatków dopłacić należne im kwoty.

Celem uproszczenia i ułatwienia procedury strony interesowane z wyjątkiem inwalidów patentalnych, zgłosić się mają z swojemi pretensyami do właściwych władz wojskowych i obrony krajowej pierwszej instancyi i to ustnie, a wyjątkowo tylko w razie niemożności osobistego stawienia się piśmie.

Wyżej wymienione władze wciągną zgłoszenia do list i przeszlą je przełożonym władzom wojskowym i obrony krajowej do dalszego zarządzenia.

19. Ministerstwo wojny przeszle po sprawdzeniu wymiaru prawnych dodatków spis pensyonistów wraz z wymienieniem kwot, jakie im zostały przeznaczone, co się zaś tyczy inwalidów, wykaz sumaryczny stanu i wydatku pieniędzy obu ministerstwom obrony krajowej. Z tego jednakże wypływa, że ministerstwo wojny będzie przesyłało obu ministerstwom obrony krajowej tylko roczne wykazy zmian, a mianowicie wykazy gażystów imiennie, inwalidów patentalnych zaś sumarycznie. W wykazach tych mają być wyszczególniane przyznane i wygasłe w ciągu roku dodatki osobiste.

Takie same zobowiązania przyjmują oba ministerstwa obrony krajowej, tak wobec wspólnego ministerstwa wojny, jak wobec ministerstwa obrony krajowej drugiej połowy monarchii.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Polityka Rossyi w Azyi środkowej.)

Moskowskija Wiedomosti wystąpiły niedawno z zarzutem zbytniej delikatności rządu rossyjskiego wobec Anglii, jakoteż z zarzutem chwiejności polityki rossyjskiej wobec powodzenia broni rossyjskiej w głębi Azyi. Na zarzuty te odpowiada *Journal de Saint-Petersbourg* wyjaśniając politykę angielską i nie szczędząc pochwał dla kanclerza angielskiego Gladstona. Ustęp ten brzmi w przekładzie:

„Nie możemy się zgodzić na to, żeby gabinet angielski opuścił Kabul, Kandahar i w ogóle tak zwaną „granicę naukową Indyj wschodnich" z jakich szczególnych względów dla Rossyi. Gladstone po prostu powiedział sobie, że polityka prowokacyjna, zdobywcza i aneksyjna, nadwerężała raczej niż zapewniała bezpieczeństwo Anglii, że im więcej Anglia rozszerzała granice swojego panowania, tem więcej zyskiwała stron słabych, powiększała swe kłopoty, a tem samem i ciężary, które ponosić musiała. Nakoniec musiał Gladstone przyjść do przekonania, że polityka podobna wyzywała do ofiar nieodpowiadających ambicyi narodowej i nieczyniących jej zadość. Jest to więc dowód zdrowego rozsądku ludzkiego, czyniący zaszczyt Gladstonowi.

„Tak samo jota w jotę ma się rzecz z polityką Rossyi w Azyi środkowej. Z pewnością nie dla rozrywki ani nie dla próżnej chwały zrobiliśmy krok stanowczy, wchodząc na stepy turkmeńskie, lecz byliśmy do tego zniewoleni koniecznością. Tamtejsza nasza pozycya wojskowa stała się niemożliwą. Podburzeni, wyuczeni i uzbrojeni przez kilku o-

---

Otóż, bodajto u nas interesa załatwiać! Naprzykład teraz, wszyscy byli z siebie i z drugich zadowoleni, a najbardziej sam Alfred z tego, że kupił za bezcen Dychawicę. Całą noc oka nie zmrużył, a myślał, kombinował, jak on ten pałac wyrestauruje, jakie i gdzie da obicia, nowe posadzki i szyby, ile to wszystko będzie kosztowało, wreszcie, jaki ma sobie zamówić garniturek do gospodarstwa na lato. Brnąc w myślach coraz dalej, wspomniał na swoją przeszłość i poczuł sie dumnym. Ktoby to przed sześciu laty powiedział, że ja dziś będę panem i właścicielem tak obszernego majątku!... I rozśmiał się do siebie i szepnął parę słów podziękowania Panu Bogu, albowiem i powodzenie tak samo jak bieda czyni nas więcej nabożnymi.

Przeciwnie pan Anastazy spał jak zabity, pierwszy raz podobno od lat trzech; pani śniła się materyalna piernikowa suknia, ubrana morderowym aksamitem z długą na dwa łokcie powłoką, a panna Józefa, obliczywszy w myśli, ile teraz może jej się dostać w posagu, przemyśliwała, w jaki sposób da poznać panu Wacławowi, że jej o niego nie chodzi.... Zarozumialec, drożył się ze swoją osobą....

IV.

Jeszcze Szafrankiewicz nie wrócił do Warszawy, a już gruchnęła wieść między znajomymi, jaki to znowu świetny interes zrobił. Winszowano mu, zazdroszczono, a miłość własna jego rosła, dowcip i humor stawał się jowialniejszym.... Już dawano mu odstępne za Dychawicę, już sprzedał las i wziął za niego tyle, co dał za majątek — słowem, żydzi nie żydzi głosili o jego powodzeniu, a a skutkiem tego w kółku znajomych okrzyczano go geniuszem, którego w krótkim czasie czekają miliony.

Pragnąc jak najprędzej przesiedlić się do dóbr swoich, podwoił działalność, żeby pozałatwiać sprawunki nieodzownie do nowego stanu potrzebne. Od rana więc do nocy razem z małżonką jeździł po sklepach, kupował, sprowadzał, pakował i wysyłał do Dychawicy tak, że w tydzień już był gotowym do drogi. W tym czasie również złożył mu uszanowanie dotychczasowy pachciarz z Dychawicy, żyd niezmiernie uniżony, pokorny i tak zastraszony, że państwo Szafrankiewiczowie mieli sto pociech, opowiadając, jak ten parafialny żydek przewracał się po posadzkach ich salonów, jak zapomniał języka w ustach, kiedy go Alfredek zapytał ostro, po co tu przyjechał. Jemu chodziło, o dalsze utrzymanie się przy pachcie, dlatego radził nabyć wszelkie inwentarze od pana Anastazego, które jako miejscowe już znają się z trawą tamtejszą i chorować nie będą. Żydek ten w nadmiarze przychylności udzielił mnóstwo rad i informacyj co do owego inwentarza, odkrył tajemnicze wady niektórych przedmiotów, młocarni nie radził kupować, bo jest klekot, słowem okazał wielką życzliwość i usługi Alfredowi, które go informowały o stanie tych inwentarzy.

— Ależ pan dobrodziej ma oko! — mówił zakłopotany Anastazy — słysząc wymieniane przez Alfreda wszystkie niedostatki. Raz tylko był pan w oborach i stajniach, a wszystko widział....

— Ha, panie ja tak! — odpowiedział kupujący — Dzięki Bogu bystrości umysłowej wcale mi nie brak....

I skutkiem tego znowu za pół darmo nabył cały inwentarz żywy i martwy ryczałtem, co jest na gruncie, z małemi wyłączeniami dla pana Anzelma, dla pani, panienki, panicza i innych kilku osób zasłużonych tej rodzinie.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

ficerów angielskich, jak Napier, Butler i inni, Tekińcy, stali się dla nas sąsiadami niemożebnymi. Peryodycznie powtarzające się wyprawy zbrojne w celu stłumienia powstań Teko-Turkmenów narażały nas na niepotrzebne koszta, gdyż odwrót następujący zawsze po danej przez nasze wojska nauczce bandom koczującym, pozbawiał nas wszelkich moralnych skutków zwycięskiej operacyi. W celu ostatecznego ustalenia stosunków trzeba było albo cofnąć się albo iść najprzód. Parcie w głąb znaczyło poświęcenie i utratę milionów, ale cofnięcie wydawało się jeszcze niebezpieczniejszem i trudniejszem, gdyż po zdaniu stepów na łaskę Turkmenów, mogliby oni przy pomocy swoich przyjaciół zorganizować się, uzbroić i wyćwiczyć, ażeby występować coraz natarczywiej. Przykład ich zresztą i stanowczość mogły łatwo podrażnić także Chiwińców i Bucharców i skłonić ich do naśladowania, bylibyśmy naówczas musieli obsadzać całą astrachańską linię olbrzymim kordonem wojska, pomnożyć nasze siły zbrojne w Turkestanie, ponieważ prawe skrzydło nasze przypiera bezpośrednio do stepu Turkmeńskiego. Operacye takie byłyby pochłonęły olbrzymie sumy. Dlatego rząd rossyjski lubo ma wiele u siebie wydatków na cele produktywniejsze, postanowił zagrzebać w piaskach 20 milionów, ażeby zająć w stepie wysuniętą a stałą pozycyę.

„Był to środek natury czysto obronnej, który, jak się rozumie samo przez się, doprowadzony został tylko do granicy, zapewniającej nam bezpieczeństwo. Gdybyśmy ją byli przekroczyli, byłoby to wstępowaniem w ślady Beaconsfielda i puszczaniem się na niebezpieczne i kosztowne awantury. Rząd rossyjski wolał raczej pójść za roztropnym przykładem Gladstona, nie dlatego, żeby okazać względy dla drażliwości i podejrzliwości angielskiej, ale z tych samych pobudek polityki racyonalnej. Nie pojmujemy zatem, pocobyśmy mieli kompromitować tak ważne interesa jedynie dlatego, że socyalistom podobało się odbywać w Londynie zgromadzenia, a rządowi angielskiemu pozwalać na nie, czy tolerować.

„Tolerowania tego zresztą z pewnością nie pochwalamy. Nie sądzimy jednakże, żeby było rzeczą sprawiedliwą, przypisywać je chęci szkodzenia Rossyi. Naród angielski posiada wielką zaletę, a mianowicie szacunek dla wolności ludzkiej. Poszanowanie to doprowadza niekiedy aż do ostateczności, często ze szkodą własną, jak tego dowodzą względy dla irlandzkich obstrukcyonistów w parlamencie, tylko w tym celu, ażeby nie odmówić prawa mniejszościom. Ale minęły czasy, w których lord Canning mógł Anglię porównywać z kuźnią Eola, z której mógł na zawołanie sprowadzić burzę na kontynencie. Obecnie panuje pomiędzy narodami taka moralna i materyalna solidarność, iż żaden z nich nie może bez własnej szkody ścierpieć na swojej ziemi zbrodniczych przygotowań przeciw innemu. Anglia zaczyna już uczuwać skutki swojej przesadnej, kosmopolitycznej tolerancyi dla wichrzeń rewolucyjnych, a jest nadto roztropną i praktyczną, żeby nie zrobiła użytku z doświadczenia“.

(Programy wyborcze we Francyi).

Pojutrze przypadają wybory francuskie. Podaliśmy już progamy umiarkowanych republikanów przeciwnych rewizyi konstytucyi lub zgadzających się na nią z tym warunkiem, że się ograniczy tylko do artykułów mówiących o organizacyi senatu. Radykalni idą dalej. Przywódca ich Clémenceau w swojem wyznaniu wiary politycznej żąda zniesienia senatu, urzędu prezydenta republiki, budżetu wyznaniowego i stałej armii, którą ma zastąpić milicya narodowa. Sędziowie według tego programu mają być wybierani na pewien czas ograniczony, ma być zaprowadzony progresyjny podatek dochodowy, obciążający głównie klasy zamożne, a niezamożni nietylko nie będą opłacali podatku, lecz będą korzystali z kredytu dla pracy, to jest z zasiłków udzielonych przez państwo robotnikom, w duchu socyalno-demokratycznym. Pomimo tak daleko posuniętego radykalizmu program ten nie zadowalnia jeszcze skrajnych intransygentów, z których jeden, Maret, redaktor dziennika *Radical*, gdy go na zebraniu wyborczem zapytano, jakie miejsce zajmie w Izbie, odpowiedział, że na najskrajniejszych ławach skrajnej lewicy nie ma tak daleko wysuniętego miejsca, aby on mógł na niem zasiąść. To też przeciwko kandytatom radykalnym odcienia Clémenceau intransygenci prawie wszędzie stawiają swoich kandydatów, byłych komunardów lub zapaleńców w rodzaju Mareta. Naturalną jest rzeczą, że ten rozdwój w skrajnych szeregach przyczynić się tylko może do zwycięstwa umiarkowanych republikanów obu odcieni, pomiędzy którymi nie ma zresztą zasadniczej różnicy, lecz zachodzi tylko ta, że jedni bardziej skłaniają się ku Gambecie, a drudzy ku Grévemu.

Monarchiści bonapartystowskiego lub legitymistycznego odcienia żądają także rewizyi konstytucyi, ale pragną tym sposobem doprowadzić do zmian rozległych, któreby mogły utorować drogę pretendentom. Stronnictwa te mają obecnie również mało widoków powodzeniu.

Duchowieństwo, stosownie do wskazówek otrzymanych z Rzymu, zachowuje się biernie, a kandydatury klerykalne tam tylko popiera, gdzie mają rzeczywiste widoki powodzenia. Rząd również pozostał wierny przyjętej zasadzie neutralności.

Ponieważ wielu umiarkowanych republikanów dlatego tylko niezgadza się na częściową rewizyę konstytucyi żądaną przez Gambetty, że obawiają się, ażeby kongres powołany do zmienienia ustawy zasadniczej w jednym punkcie nie skorzystał ze sposobności i nie przystąpił z własnej inicyatywy do zmian rozległych, przeto dzienniki przychylne Gambecie tłómaczą, że ta obawa jest płonną. Konstytucya stanowi, że zmiana ustaw konstytucyjnych następować może tylko wtedy, gdy się na nią zgodzą oba ciała prawodawcze: Izba deputowanych i senat. W razie zgodnej uchwały obu tych ciał, zbierają się one na wspólne zgromadzenie konstytucyjne i uchwalają prawomocne zmiany. Otóż z tego wynika — jak twierdzi *Temps* — że kongres nie może przedsiębrać innych zmian, jak tylko te, na które zgodziły się przedtem oba ciała prawodawcze, gdyż inaczej możnaby bardzo łatwo obejść przepis, wymagający poprzedniego zezwolenia obu Izb. Tak na przykład Izba deputowanych mogłaby zaproponować zmianę artykułu nakazującego modły publiczne przy rozpoczęciu obrad parlamentu, senat mógłby przyjąć tę zmianę, a następnie po zebraniu kongresu Izba deputowanych, która w nim ma większość, mogłaby uchwalić zniesienie senatu, na które ani w jednej ani w drugiej Izbie przedwstępnego przyzwolenia nie było. Nie można zatem dopuszczać ażeby kongres uchwalał jakiekolwiek zmiany poprzednio przez obie Izby nie przyzwolone.

Jest to interpretacya niezaprzeczenie logiczna i słuszna, wątpić jednak należy, żeby zadowoliła dzienniki przeciwne rewizyi. Odpowiedzą one niezawodnie, że kongres, gdy się zbierze, będzie mógł nie przyjąć tej interpretacyi, nie uznać ograniczenia swych atrybucyj, a ponieważ jest najwyższem zgromadzeniem ustawodawczem, więc jest także najwyższą instancyą interpretującą i jego zdanie musiałoby się utrzymać.

W obecnym stanie sprawy rewizyi konstytucyi kwestya ta zresztą ma tylko akademiczne znaczenie, nie podobna bowiem przypuścić, ażeby w kongresie znalazła się większość przychylna rozległym zmianom konstytucyjnego paktu.

KRONIKA

═ **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły pogorzelcom w Jagielnicy w powiecie czortkowskim 300 zł., a gminie Horodnica w powiecie skałackim 100 zł. zapomogi na budowę szkoły.

═ **O uroczystym obchodzie** dnia urodzin Najj. Pana zaczynamy odbierać doniesienia z kraju. W Krakowie dzień ten obchodzony był w sposób równie uroczysty, jak we Lwowie. O godzinie 10 rano odbyło się uroczyste nabożeństwo, na którem celebrował ks. biskup Dunajewski; garnizon wyruszył na mszę polową, która we Lwowie z powodu niepogody, jak wiadomo, odbyć się nie mogła. W Borszczowie w przeddzień uroczystości odbyło się oświetlenie miasta, a członkowie stowarzyszenia weteranów wojskowych urządzili pochód z pochodniami. Nazajutrz po uroczystem nabożeństwie wręczono datki fundacyjne inwalidom. W Trembowli po odprawieniu solennych nabożeństw uczczono dzień uroczysty także wręczeniem zapomóg inwalidom, przyczem prezes Rady powiatowej wygłosił wobec licznego zgromadzenia mowę pełną serdecznego ciepła, w której dał wyraz uczuciom wierności i przywiązania, jakiemi przejęte są serca wszystkich mieszkańców kraju wobec Najj. Monarchy. Naczelnik miasta rozdzielił kwotę 30 zł. między miejscowych ubogich wstydzących się żebrać, a wieczór odbył się bal publiczny. Bochnia w przededniu uroczystości była świetnie illuminowana, a górnicy z kapelą na czele urządzili pochód z lampionami, podczas gdy na rynku i pobliskich wzgórzach palono ognie sztuczne i sobótki. W Kałuszu mieszkańcy oświetlili także domy, a muzyka salinarna odegrała serenadę. Horodenka i Kolbuszowa były także rzęsiście oświetlone w wigilię uroczystości, w Brzeżanach i Myślenicach uczczono dzień urodzin Monarchy rozdaniem zapomóg inwalidom, w Żywcu zaś odbył się koncert na dochód stowarzyszenia patryotycznej pomocy Czerwonego Krzyża.

═ **JE. p. Namiestnik** hr. Alfred Potocki wyjeżdża dziś z Warszawy, gdzie bawił dni kilka, zatrzyma się w drodze w Krzeszowicach, a w niedzielę rano spodziewany jest we Lwowie.

— **Podporucznikami** w pułkach inżynieryi mianowani wychowańcy technicznej akademii wojskowej w Wiedniu Kornel Blaim i Maryan Hubrich.

§ **Ruch telegraficzny.** W lipcu oddano w Galicyi depesz 41.464, mianowicie: rządowych niepłatnych 22, w służbie telegrafu 772, zapłaconych rządowych i prywatnych 40.670. Nadeszło depesz 48.730, mianowicie: rządowych niepłatnych 13, w służbie telegrafu 5940, zapłaconych rządowych i prywatnych 42.777. Przetelegrafowano 133 562. Przeszło zatem przez galicyjskie linie telegraficzne 223.756 depesz. Za depesze wpłynęło do kasy 25.889 zł.

§ **Ruch chorych** w szpitalu lwowskim w miesiącu lipcu wykazuje następujące cyfry: Z końcem czerwca pozostało chorych 428, w lipcu przybyło 638, było przeto ogółem leczonych 955. Wydalono wyzdrowiałych 435, niewyleczonych 47, z polepszeniem zdrowia 87, umarło 33. Ubyło razem 602. Pozostało z końcem lipca 353.

(π) **W tarnowskiej dyecezyi** zmarli: ks. Erazm Piotrowski, pleban w Przecławiu (administracyę objął miejscowy wikary ks. Michał Nalepa); ks. Jan Morongfi, pleban w Trzemeśni, ks. Michał Słomka, pleban w Ludzimierzu, ks. Antoni Kapturkiewicz, wikary w Dębicy i ks. Franciszek Wojdyło, deficyent w Lipnicy. Ks. Piotr Basiński, administrator probostwa w Żabnie, instytuował się na probostwo w Zwierniku; ks. Ignacy Maciejowski, profesor zakładu teologicznego w Tarnowie, na probostwo Żabno-Odporyszów, a ks. Antoni Wieroński, zastępca profesora katechetyki i metodyki zakładu teologicznego w Tarnowie, na probostwo w Łapczycy. Ks. Fryderyk Kleta objął administracyę probostwa w Trzemeśni, a ks. Andrzej Dziatkowiec, były adm. prob. w Zwierniku, administracyę probostwa w Zabnie. Konsystorz biskupi zamianował ks. dr. Józefa Goryla profesorem teologii moralnej i studyum biblijnego nowego zakonu w zakładzie teologicznym w Tarnowie i przeniósł wikarych: ks. Józefa Sikorę z Starego Wiśnicza do Radłowa; ks. Józefa Franczaka z Dembna do Wojnicza; ks. Piotra Polniaszka z Lubziny do Łącka; ks. Jana Potaczka z Wielopola do Dębicy; ks. Ignacego Dziubakowskiego z Radomyśla do Przecławia; ks. Franciszka Kostórkiewicza do Starego Sącza; ks. Michała Kryza z Zaborowia do Radłowa i ks. Franciszka Rączka z Zassowa do Ciężkowic.

* **Zapiski policyjne.** Ujęto F. B. za podejrzane posiadanie trzech gospodarskich koni, mianowicie 6-letniego kasztana dobrze utrzymanego z czterma białemi znaczkami, konia bułanego, źle żywionego, na jedno oko ślepego, i starej klaczy gniadej z ciemną grzywą dość dobrze żywionej, po które poszkodowani winni się zgłosić. — Pan A. S. złożył znalezioną w swej kawiarni książeczkę k y oszczędności na imię Jana Cichowskiego, opiewającą na 400 zł.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krześlicach, w Poznańskiem, wybitny i zasłużony obywatel wielkopolski Anastazy Radoński, weteran z roku 1831; w Londynie nagłą śmiercią earl of Gainsborough, par Anglii, który jeszcze w dniu 12 b. m. brał udział w rozprawach angielskiej Izby wyższej.

— **Sławnemu podróżnikowi** Marco Polo zamierzają w rodzinnem jego mieście, Wenecyi, wznieść wspaniały pomnik, w którym to celu zawiązał się komitet już miejscowy. Przy tej sposobności dzienniki weneckie przypominają z uznaniem, że jeszcze w roku 1863 cesarz Franciszek Józef ofiarował na pomnik dla Marka Polo 80.000 zł., i że suma ta w znaczniejszej części znajduje się po dziś dzień w depozycie miejskim.

— **Przed sądem** karnym w Rzymie stawał w tych dniach bandyta Giuseppe Rusco. Po przeprowadzeniu dowodu winy skazano go na na 20-letnie roboty na galerach. Kiedy odczytano wyrok, Rusco nagle jednym skokiem znalazł się przy stole sędziowskim, na którym leżał jako *corpus delicti* nóż jego i usiłował odebrać sobie nim życie. Przeszkodzili jednak temu żandarmi i słudzy sądowi.

— **Nowa banda opryszków** pojawiła się w zeszłym tygodniu w Piwie, na pograniczu Czarnogóry i Hercegowiny. Hersztem jej jest niejaki Papir. — W żupaństwie Orsowa grasuje od kilku dni banda opryszków, która wtargnęła tam z Serbii. Bandyci poturbowali i obrabowali mieszkańców wsi Moldowa i Weitzenried. Pomiędzy ofiarami ich znajdują się notaryusz i sędzia z Orsowy. W pogoń za opryszkami wyprawiono szwadron huzarów.

— **Po dwudziestu latach.** Z Hallstadt donoszą dziennikom niemieckim: Wielkie wrażenie sprawiło tu uwięzienie szefa stacyi w Goisern, Fussmanna, jako podejrzanego o zbrodnię morderstwa. Fussmanna teść, nazwiskiem Rottmann, znikł był w roku 1861 w niewyjaśniony sposób i nic już o nim od tego czasu nie słyszano. Córka i jej mąż twierdzili, że Rottmann zaginął bez wieści podczas wycieczki w górach. W tych dniach jednak przy restauracyi starego domu znaleziono szkielet, z wyraźnemi znakami gwałtownej śmierci, jakiej uległ nieboszczyk, w którym poznano Rottmanna. Żona Fussmanna już się przyznała do tego, że wiedziała o popełnionem na jej ojcu morderstwie. Sprawcą tegoż był sam Fussmann.

— **Katastrofa w górach.** W nocy na 10 b. m. w wąwozie alpejskim pod Stalla podczas gwałtownej burzy piorun uderzył przed konie omnibusu pocztowego, które spłoszone rzuciły się w bok i przewróciły omnibus tak, że stoczył się do przepaści. Z dziesięciu podróżnych dwie panie, podobno Angielki, utraciły życie; inni doznali mniej lub więcej ciężkiego uszkodzenia. Omnibus zdruzgotany został na kawałki. — Inne nieszczęście zdarzyło się w Alpach pod Gex. Młody Francuz, nazwiskiem Dôle, odbywał wycieczkę górską z narzeczoną swoją. Chcąc dla tej ostatniej zebrać bukiet róż alpejskich wspiął się na wysoką skałę, przyczem poślizgnął się na zeschniętej trawie i spadł w przepaść. Ciało nieszczęśliwego młodzieńca w parę dni później wydobyto przy pomocy lin z przepaści, jako niekształtną już masę ciała.

— **Dwa pożary lasowe** srożyły się naraz w okręgu marsylskim przez dwa dni i mimo wszelkich usiłowań ludności okolicznej i wojska nie były jeszcze ugaszone w chwili odejścia ostatniej depeszy (d. 16 bm.). Gwałtowny wicher ciągle dalej roznosił płomienie, udaremniając ratunek.

— **Obrażony prokurator** w Niemczech, według świeżo zapadłego rozstrzygnięcia niemieckiego trybunału państwowego w Lipsku, może pozew karny przeciw temu, który go obraził, wnieść na swoje własne ręce, ale uczynić to musi pisemnie i zachować pozew taki w aktach.

— **W płomieniach** d. 15 b. m. rano utraciła życie podczas pożaru w Paryżu pani Feuillée, matka podsekretarza stanu w ministerstwie sprawiedliwości. Bliższych szczegółów o tym smutnym wypadku nie podaje depesza.

— **Nowy sposób samobójstwa.** W miejscowości Hohenmölsen pod Merseburgiem w Prusiech pewien sługa policyjny usiłował odebrać sobie życie w ten sposób, że przy pomocy patyka w bił sobie w głowę gwóźdź trzycalowy. Nieszczęśliwy mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej i wyjęcia gwoździa z czaszki, nie będzie mógł być utrzymany przy życiu.

— **Sposób tracenia w Persyi.** Horda sfanatyzowanych Kurdów niedawno wtargnęła była w granice Persyi i zapuściła zagony swoje aż do miasteczka Miandonab, które spaliła do szczętu, zrabowawszy poprzednio wszystko, co miało jakąkolwiek wartość i wymordowawszy mieszkańców bez różnicy płci i wieku. Na czele hordy stał poddany perski nazwiskiem Dżalil-aga. On to przywiódł łupieżców na nieszczęśliwe miasto i osobiście rozdzielał pomiędzy nich mienie wymordowanych mieszkańców. Po stłumieniu rokoszu Kurdów przez rząd perski Dżilel-aga, jak gdyby nic nie zaszło, powrócił do domu i oddał się zwykłym swoim zajęciom. Uwięziono go też wkrótce i mimo stanowczego wypierania się jakiegokolwiek udziału z jego strony w powstaniu i łupieży, sąd mając niezbite dowody jego winy, skazał go na karę śmierci, przez „zdmuchnięcie z wylotu działa“. Dziennik armeński *Mszak* opowiada, że egzekucya tego zbrodniarza wypadła „świetnie“. Od świtu już wielkie tłumy ludu zalegały plac tracenia, a około południa skazaniec z wielką pompą i wśród odgłosu bębnów i piszczałek sprowadzony tam został na wózku. W środku placu ustawiono na podwyższeniu dużą armatę, do której wylotu Dżalil-aga po odmówieniu krótkiej modlitwy przywiązany został tak, że nogi jego wisiały wolno w powietrzu. Powoli, jak gdyby chodziło o nic innego, tylko o należyte zapalenie cygara, kat przyrządził lont, który przytknął w końcu do panewki... Dżalil wyrzucony został wybuchem wysoko w górę poczem zgruchotane ciało jego spadło na ziemię w znacznej odległości. Wspomniony dziennik dodaje, że ze wszystkich kości straconego jedno tylko żebro znaleziono całe i żebro to pozwolono wziąć „na pamiątkę“ jednej z kobiet haremowych straconego, która obecna była egzekucyi.

Notatki literacko-artystyczne.

(*w*) **Era konstytucyjna** austro-węgierskiej monarchii od 1848 do 1881 r. omówiona z uwzględnieniem walki autonomistów z centralistami, przez Franciszka Ksawerego d'Abancourt. Pod tym tytułem wyszło świeżo w Krakowie dosyć obszerne dzieło, którego autor w dawniejszych nieco czasach brał czynny udział w bieżącej publicystyce galicyjskiej. Przedmiot swój wyłożył p. d'Abancourt systematycznie i starannie a zarazem gładko, tak że książka z przyjemnością się czyta, umiał też być objektywnym w opowiadaniu faktów i umiarkowanym w wyrzekaniu sądów. Tytuł dziełka dokładnie określa jego treść, nie mamy więc powodu w tej krótkiej wzmiance powtarzać jej szczegółowo, dotkniemy tylko pobieżnie niektórych ustępów zasługujących na bliższą uwagę. Do takich zdaniem naszem należy trafne i zręczne przedstawienie stosunku ś. p. Agenora hr. Gołuchowskiego jako Namiestnika do prezesa ministrów dra Bacha za jego dziesięcioletnich rządów, wykazanie zasług położonych przez b. Namiestnika Galicyi w owym okresie, a następnie streszczenie jego działalności na stanowisku ministra. Mówiąc następnie o powtórnem urzędowaniu hr. Gołuchowskiego na posadzie Namiestnika, autor streszcza swój pogląd na działalność tego męża stanu w wyrazach: „Kraj nasz mógł mieć Deaka w osobie Gołuchowskiego, lecz brak mu było karności wewnętrznej“. Z równą sympatyą i wysokiem uznaniem wyraża się autor o działalności innych naszych mężów politycznych jak J. E. Alfreda hr. Potockiego, dr. Ziemiałkowskiego, dr. Ka-

zimierza Grocholskiego i dra Zyblikiewicza. Dwa ostatnie rozdziały książki poświęca autor skreśleniu walki autonomistów z centralistami pod dzisiejszem ministerstwem. Zdaje się, że myśli tutaj wypowiedziane, były główną pobudką do ogłoszenia tej pracy właśnie w tych czasach, kiedy centraliści czynią wszelkie usiłowania, ażeby gabinetowi hr. Taaffe utrudnić istnienie. Jest tu zatem mowa o rzeczach bardzo świeżych i najświeższych, co podnosi zajęcie, jakie budzi książka. Rządy hr. Taaffe nazywa autor „roztropnem do skomplikowanego organizmu państwa zastosowaniem wszystkich doświadczeń z całej przeszłości ery konstytucyjnej, która wykazała aż nadto dostatecznie, że system centralizacyi bezwzględnej nie da się zatrzymać, a podtrzymywany przemocą wypada zawsze ku wielkiej szkodzie państwa i z krzywdą pojedynczych krajów koronnych. Jedyny więc dla austro-węgierskiej monarchii zbawienny system rządzenia, jest sprawiedliwy podział atrybucyj, potrzebnych do pożytecznej działalności władz autonomicznych w krajach koronnych i atrybucyj nieodzownych do sprężystego kierowania sprawami państwowami. Ze wszystkiego cośmy dotąd za rządów gabinetu hr. Taaffego dostrzedz mogli, sądzić wolno, że minister-prezydent kroczy tą zbawienną drogą. Swiadczy o tem szczęśliwe sprowadzenie Czechów do Rady państwa i szczęśliwe utworzenie gabinetu koalicyjnego z zamiarem, aby przy jego pomocy doprowadzić do zgody liczne stronnictwa w Radzie państwa, a gdy to z winy centralistów nie dopisało, świadczą o tem dwie ostatnie rekonstrukcye gabinetu z firmą neutralności i równej sprawiedliwości dla krajów koronnych, reprezentowawanych w Radzie państwa, a ztąd oparcie się na większości w niej autonomistów". Słowa te najlepiej określają stanowisko zajęte przez autora tego potrzebnego i pożytecznego dziełka.

OSTATNIA POCZTA

Najjaśniejszy Pan wystosował następujące Najwyższe pismo odręczne, które w dokładnem streszczeniu podał już nasz telegram wczorajszy:

„Kochany hr. Taaffe!

Sprawiło mi to wielkie zadowolenie, że w ukończonej właśnie podróży po Salcburgu, Vorarlbergu i Tyrolu mogłem się osobiście przekonać o wzrastającym dobrobycie tych pięknych krajów alpejskich i oglądać wielkie budowle kolejowe Arlbergu, które znakomicie skrócą i ułatwią komunikacyę odległych krajów zachodnich z wnętrzem monarchii.

Serdeczność przyjęcia, z jaką spotykałem się w tej podróży na każdem miejscu ze strony całej, wiernem przywiązaniem i prawdziwie patryotycznemi uczuciami przejętej ludności, wzruszyły Mię głęboko i radośnie, gdyż we wszystkich tych różnorodnych manifestacyach objawiało się to samo uczucie miłości i wierności, które wszystkie ludy Monarchii od wieków z dziedzicznym Domem Monarszym łączy i da Bóg utrzyma się w sercach dalszych pokoleń. Wyraź Pan wiernej ludności Salcburga, Vorarlbergu i Tyrolu Moje serdeczne podziękowanie za świeżo złożone hołdy i zapewnij ją o Mojej Cesarskiej życzliwości oraz Mojej nieustannej Monarszej troskliwości."

W artykule poświęconym wczorajszej uroczystości urodzin Najj. Pana *Wiener Abendpost* podnosi wszystkie te wymowne objawy wierności i miłości, jakie wszystkie ludy Monarchii składały Swojemu Najmiłościwszemu Cesarzowi i Królowi w ciągu ostatniego roku przy różnych sposobnościach, mianowicie w czasie podróży Monarchy po różnych krajach i w dniu zaślubin Najdost. Cesarzewicza Rudolfa. „Najj. Pan — pisze *Wiener Abendpost* — przyświeca ludom Swoim przykładem najsumienniejszego pełnienia obowiązków, bezwarunkowego poświęcenia się dla dobra publicznego, poczucia prawa i sprawiedliwości, niezmordowanej pracy i dobroczynności, energicznego wspierania wszystkiego, co dobre i szlachetne, niedoścignionej godności i wzniosłości uczuć. W tem świetle znają i kochają Najj. Pana Jego ludy od chwili wstąpienia na tron, w tem świetle wielbią Naszego wspaniałomyślnego Monarchę obcy książęta i ludy wymownemi dowodami najwyższej czci i najzupełniejszego zaufania."

Z Ischl telegrafują pod d. 17 b. m. do dzienników wiedeńskich: Naj. Pan złożył dzisiaj wizytę przebywającym tutaj wielkim książętom rossyjskim Sergiuszowi i Mikołajowi, którzy rewizytowali bezzwłocznie Monarchę. Z willi cesarskiej udali się obaj wielcy książęta do Najd. Następcy tronu i Jego małżonki; później zaś odwiedzili arcyksięcia Ludwika Wiktora. Powróciwszy do swego hotelu przyjmowali rewizyty Najdost. Cesarzewicza, arcyksięcia Ludwika Wiktora i księcia Milana. O godzinie 3 był obiad u Najj. Państwa, na który otrzymali zaproszenie przebywający w Ischl członkowie domu cesarskiego, obaj wielcy książęta, książę Milan wraz z małżonką, tudzież osoby świty. W. książęta Sergiusz i Paweł odjeżdżają dzisiaj w nocy.

Minister spraw zagranicznych baron Haymerle, przybył d. 17 b. m. wieczorem do Ischl i stanął w hotelu Elżbiety. Baron Haymerle otrzymał zaproszenie na obiad galowy, dany w dzień urodzin Naj, Pana.

Dnia 16 b. m. odbyło się w Pradze zebranie czeskich mężów zaufania celem ustanowienia listy kandydatów dla uzupełniających wyborów do sejmu. Ogółem jest opróżnionych dziewięć mandatów; zebranie mężów zaufania postawiło na liście sześciu staroczechów a trzech młodoczechów.

Prezydent trybunału najwyższego, br. Lapenna, otrzymał, jak się dowiaduje *Fremdenblatt*, polecenie od wspólnego ministra skarbu p. Szlavy, aby odbył inspekcyę wszystkich sądów w Bośnii i Hercegowinio, i przy tej sposobności zbadał dokładnie, czy, i o ile usprawiedliwione są skargi ludności mahometańskiej na postępowanie sądowe. Baron Lapenna, który podjął się tego zadania, rozpocznie w połowie września podróż inspekcyjną, która potrwa sześć do ośm tygodni. P. Szlavy zobowiązał br. Lapennę do złożenia mu szczegółowego sprawozdania i poczynienia wniosków, jakie uznałby za stosowne, gdyby wydała mu się potrzebną reorganizacya sądownictwa. Wybór Lapenny, kończy *Fremdenblatt*, który w czasie wieloletniej swej działalności w międzynarodowym trybunale w Aleksandryi przyswoił sobie dokładną znajomość stosunków mahometańskich a specyalnie sądownictwa, uważać należy za nader szczęśliwy, nieomieszka też niezawodnie wywołać jak najlepszego wrażenia w prowincyach okupowanych.

W prasie włoskiej ciągle jeszcze na porządku dziennym dyskusye na temat zbliżenia Włoch do Austro-Węgier i Niemiec. Równocześnie rozprawiają dzienniki długo i szeroko o domniemywanych wizytach króla Humberta na dworach wiedeńskim i berlińskim. W sprawie tej zamieszcza najświeższa *Fanfulla* następujący komunikat: „Z doniesienia, którego wiarogodność żadnej nie podlega wątpliwości, wypływa, że wizyta, jaką król nasz zamierza złożyć cesarzowi austryackiemu, nie była wprawdzie przedmiotem oficyalnej wymiany myśli między Rzymem a Wiedniem, że jednakże zrobiono o niej wzmiankę w poufnej rozmowie i że przedstawiciel Włoch na dworze wiedeńskim ma powód do żywienia tego przekonania, iż wizyta królewska będzie w Wiedniu bardzo przyjemną. W razie, gdyby Włochy nie miały otrzymać tej ze wszech miar pożądanej satysfakcyi, odpowiedzialność za to spadnie jedynie na ministerstwo."

W sprawie naruszenia w komitacie haromszekerskim granicy węgierskiej przez Rumunów odbierają dzienniki peszteńskie następujące szczegóły: „Ponieważ stwierdzono urzędownie, że na terytoryum haromszekerskiego komitetu miało miejsce naruszenie granicy, udał się rząd węgierski tak do wspólnego ministerstwa spraw zagranicznych, jak i do austro-węgierskiego poselstwa w Bukareszcie z prośbą o zawezwanie rządu rumuńskiego, aby poczynił z swej strony odpowiednie kroki dla zapobieżenia na przyszłość podobnym nadużyciom. Skutkiem tego zawezwania zawiadomiło telegrafem poselstwo bukareszteńskie, że rumuńskie ministerstwo wojny poczyni bezzwłocznie odpowiednie kroki. Mimo to zamierza rząd węgierski skonstatować za pośrednictwem komisyi mięszanej fakt samowolnego naruszenia granicy i restytuować *status quo* na podstawie istniejącego wspólnego porozumienia. Przedsięwzięte zostaną też bezzwłocznie odpowiednie kroki celem zabezpieczenia interesów krajowych."

Car Aleksander III z rodziną bawi obecnie w Krasnem-Siole, gdzie odbywa przeglądy różnych oddziałów wojska. Manewra te mają trwać do 20 b. m.

Według nowej wersyi o zmianach w wyższych sferach urzędowych i dyplomatycznych rossyjskich, ks. Łabanow-Rostowski ma zostać wice-kanclerzem, Giers posłem w Berlinie, Saburow w Londynie a Ubril w Rzymie. Wszystkie te wieści nie są jeszcze stanowcze.

Do Petersburga przybył poseł chiński markiz Tseng, celem ostatecznej wymiany ratyfikacyi traktatu chińsko-rossyjskiego.

Porjadok zapowiada, że układy rossyjsko-rzymskie najdalej w początkach listopada pomyślnie ukończone zostaną.

W miasteczku Lubny w gub. połtawskiej, o 12 mil w kierunku północno-zachodnim od Połtawy miały miejsce w d. 8 b. m. napaści na żydów, które wojsko uśmierzać musiało. Dwie osoby raniono śmiertelnie, 15 aresztowano. Szkody wyrządzone żydom mają być niewielkie.

Do *Daily News* donoszą z Ontario w Kanadzie, że nihilista Hartmann bawi tam pod nazwiskiem Black. Policya ma na niego czujne oko, ale nie ma polecenia występować przeciwko niemu. Pragnąłby on wrócić do Stanów Zjednoczonych, ale dopiero wtedy, gdyby otrzymał zapewnienie, że będzie tam bezpiecznym.

Kwestya, kiedy naród niemiecki zostanie powołany do urny wyborczej, stoi ciągle na pierwszym planie i daje szerokie pole do różnych domysłów, pogłosek i kombinacyj, a między temi ta jest najpopularniejsza, że rząd zwleka umyślnie z ogłoszeniem terminu, aby z jednej strony znużyć przeciwnika, który zmuszony jest czuwać bezustannie i mieć się na baczności, aby nie być zaskoczonym niespodzianie, z drugiej zaś zyskać na czasie celem przeprowadzenia układów z przywódcami pewnych stronnictw, które dałyby mu porękę, że przyszła sesya parlamentarna nie minie zarówno bezowocnie jak sesya ostatnia.

Rząd meklemburgski miał się zapytywać wedle *Hamb. Nachr.* poufnie w Berlinie, czy i na kiedy został wyznaczony termin wyborów. Na to mu odpowiedziano, że dzień wyborów jeszcze nieoznaczony, w żadnym jednak razie nie zostaną wybory rozpisane przed drugą połową października; w Berlinie bowiem pragną, aby wszystkie zbiory i zasiewy były pokończone w dniu wyborów, a to ze względu na wyborców wiejskich, których rząd radby widzieć w jak najliczniejszym komplecie u urny wyborczej.

Nowy biskup trewirski dr. Korum ogłosił już list pasterski do swych dyecezyan i podpisał się na nim „Feliks, biskup." — Zaalarmowało to prasę liberalną a *Nat. Ztg.* zapytuje, czy i w jaki sposób nastąpiło ze strony państwa uznanie nowego biskupa. Było pierwej zwyczajem — pisze ten dziennik — że mianowani biskupami prałaci przybywali do Berlina celem złożenia przysięgi. Obecnie donoszą nam, że rząd zwolnił biskupa Koruma od przysięgi, że zawiadomił go pisemnie, iż uznaje go i potwierdza jako biskupa trewirskiego.

W prasie berlińskiej poczynają pojawiać się ponownie pogłoski o możliwem przeniesieniu siedziby rządu z Berlina do innego miasta. Wedle tych pogłosek ma być wyniesiony Hamburg po po poprzedniem wcieleniu go do Prus, do rzędu drugiej rezydencyi cesarstwa. Jeden z dzienników przyjaznych rządowi pisze w tej sprawie: „Wielkie państwo powinno mieć za stolicę ile możności miasto portowe, a Hamburg z swoim handlem międzynarodowym, nadawałby się niezawodnie pod każdym względem na rezydencyę. Położenie miasta jest zdrowe, zdolność do rozszerzania się nieskończona, ludność jego bogata, proletaryat prawie nieznany. Można przyjąć jako pewnik, że Hamburg jako stolica państwa niemieckiego, rywalizowałby z czasem na rynkach handlu całego świata z Londynem i byłby dla Niemiec ogromnego znaczenia."

Sądy pruskie wykryły już autora listów z pogróżkami, jakie w ostatnich czasach odbierał książę Bismarck. Jest nim 18-letni student z Elbląga, syn nauczyciela elementarnego.

Dzienniki republikańskie wyrażają jednomyślne oburzenie z powodu skandalicznych zajść na zgromadzeniu przedwyborczem w Charonne i domagają się energicznych srodków celem zabezpieczenia wolności trybuny. Sprawcy skandalu, jak zapewniają, dostali się na zgromadzenie za pomocą sfałszowanych biletów wejścia.

Z portu w Golecie w Tunetańskiem uciekło 30 galerników, którzy tam byli używani do robót. Udało im się zabrać karabiny żołnierzy. Zbiegli w kierunku Kartaginy. Spowodowało to naturalny popłoch pomiędzy mieszkańcami, którzy się obawiali nocnego napadu. Kilka bogatszych rodzin uciekło do Tunisu. Władze nadesłały jednak wojsko i znaczną część zbiegów już ujęto.

Dawniej już podawana wiadomość, że rząd grecki zamierza rozwiązać Izbę i rozpisać nowe wybory w całem powiększonem państwie, ponawia się teraz w formie bardzo stanowczej.

Dziennik francuski *Egypte*, wychodzący w Aleksandryi, zaprzecza urzędownie wieściom o objawach niesubordynacyi w wojsku egipskiem i konstatuje, że od 1 lutego nie było żadnego wykroczenia przeciw karności.

Naczelny dowódca eskadry angielskiej na wodach północno-amerykańskich udał się z Halifaxu na wybrzeża Newfoundlandu dla załatwienia sporów między angielskimi i francuskimi rybakami na tej wyspie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 18 sierpnia. Tutaj i we wszystkich prowincyalnych miastach głównych obchodzony był dzień urodzin Najjaśn. Pana pobudką wojskową i uroczystemi nabożeństwami przy udziale wszystkich władz, reprezentacyj miejskich i krajowych, korporacyj itd., poczem składano gratulacye na ręce reprezentantów rządu.

Praga. 18 sierpnia. Izba handlowa ukonstytuowała się i wybrała Dotzauera prezydentem a Portheima wiceprezydentem. Gregr wniósł odroczenie wyboru aż do załatwienia rekursu przeciw wyborom z kuryi wielkiego przemysłu, na co nie zgodził się komisarz rządowy, odwołując się na polecenie rządu, aby Izba przystąpiła do ukonstytuowania się. Czescy członkowie Izby nie wzięli udziału w wyborze prezydyum.

Podczas dzisiejszego uroczystego przedstawienia w czeskim teatrze, oznajmił namiestnik burmistrzowi, że Najj. Pan ofiarował 20.000 zł. na odbudowanie spalonego teatru. Wiadomość ta rozpowszechniła się zaraz między publicznością i wywołała niezmierną radość. Hymn ludowy odspiewany przez cały personal teatralny, musiał być powtórzony wśród entuzyastycznych okrzyków *slava!*

Lublana, 18 sierpnia. W Eisern, w górnej Krainie, zerwanie chmury wyrządziło wielkie szkody w kopalniach i domach, na drogach i mostach.

Budapeszt, 18 sierpnia. Na bankiecie oficyalnym wzniósł minister Trefort, jako zastępca prezesa gabinetu Tiszy, toast na cześć Najjaśn. Państwa i Najdost. Arcyksięstwa Rudolfów. Toast ten przyjęli z zapałem obecni przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych.

Berlin, 18 sierpnia. Na dzisiejszem nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu akcyonaryuszów rumuńskich kolei żelaznych zaprotestował bankier Kaufman przeciw wnioskowi przeniesienia siedziby towarzystwa do Bukaresztu. Za wnioskiem oddano 35 kartek reprezentujących 714.324 głosów, przeciw wnioskowi 9 kartek reprezentujących 4.437 głosów.

Berlin, 18 sierpnia. Na uczczenie rocznicy urodzin Cesarza austryackiego odbył się dzisiaj w zamku Babelsberg wielki obiad dworski, na który otrzymali zaproszenie książęta Wilhelm, Fryderyk, Karol, ks. August wirtemberski, obecni członkowie austryacko-węgierskiej ambasady, hr. Hatzfeld, kilku generałów i pułkownik pułku gwardyi imienia Franciszka Józefa, hr. Arnim.

Londyn, 18 sierpnia. W Izbie niższej Dilke oznajmił, że Francya życzyła sobie wznowienia układów nad traktatem handlowym w Paryżu w d. 22 b. m. Rząd zezwolił, ponieważ sądzi, że nowe propozycye francuskie w przedmiocie ceł od żelaza, bawełny i wełny mogą stanowić podstawę do układów, położył jednak przedwstępne warunki i dlatego Anglia nie widzi powodu do zezwalania na wznowienie układów komisyjnych.

Tunis, 18 sierpnia. Według ostatnich wiadomości z Suzy, Anglicy zamierzali wylądować dla ochrony Europejczyków, odstąpili jednak od tego zamiaru w skutek zapewnienia generała tunetańskiego Ba-

kusz, iż porządek bez ich interwencyi zostanie utrzymany.

Waszyngton, 18 sierpnia. O godzinie drugiej w nocy prezydent Garfield spał spokojnie. Od godziny wpół do jedenastej wieczorem dozorujący nie mieli powodu przywoływać lekarzy. Gdy wczoraj dawano pacyentowi ekstrakt mięsny, pojawiły się znowu dolegliwości żołądkowe. Dziś próba ma być ponowioną.

Waszyngton, 18 sierpnia. Buletyn urzędowy, wydany o godzinie w pół do dziewiątej rano, mówi, że prezydent Garfield przepędził noc spokojnie, i że w ogólności ma się lepiej niż wczoraj.

Wiedeń, 19 sierpnia. W Ischl z okoliczności urodzin Najjaśn. Pana odbyło się wczoraj uroczyste odsłonięcie studni monumentalnej, zbudowanej dla uczczenia pamięci Rodziców Najj. Pana. Najjaśniejsi Państwo i bawiący w Ischl Członkowie Rodziny Cesarskiej byli obecni przy tej uroczystości, w której brała udział liczna publiczność.

Petersburg, 19 sierpnia. (*Tel. pr.*) W najlepiej poinformowanych kołach krąży pogłoska, że hr. Ignatiew, natychmiast po uspokojeniu podnieconego przez agitatorów ludu, zamierza bez wszelkiego rozgłosu dokonać emancypacyi żydów przez zniesienie wszystkich ograniczeń prawnych. Jednocześnie jednakże mają być zniesione wszelkie na prawie mojżeszowem oparte wyróżnienia, jako to sądy kahałowe i rabińskie, podatki gminne żydowskie i t. p Żydowskim kolonistom rolniczym oddawane są już grunta na tych samych warunkach jak chrześcianom.

Waszyngton, 18 sierpnia. Według wczorajszego popołudniowego buletynu w stanie prezydenta Garfielda nastąpiło ponowne polepszenie.

Bombaj, 19 sierpnia. Emir Kabulu wydał proklamacyę do dowódców wojsk w północnym Afganistanie, w której oznajmia, że Kandahar został obsadzony przez wojska nieprzyjacielskie, oraz że wychodzi w przyszłym tygodniu na odsiecz i że wyśle posiłki do Kelat-i-Ghilzai. W Kabulu panuje spokojność.

Berlin, 19 sierpnia. (*Tel. pr.*) Biskup Korum przybył wczoraj z Rzymu do Strassburga i spodziewa się listów papieskich za dwa tygodnie, poczem uda się do Trewiru. W wyższych sferach nic nie wiadomo o zamianowaniu biskupa fuldajskiego.

Londyn, 19 sierpnia. Izba niższa odrzuciła większością 83 przeciw 30 głosom rezolucyę Parnela w przedmiocie wykonania praw wyjątkowych. (Parnell żądał nagany dla rządu, z powodu że wykonanie ustaw wyjątkowych nie zgadza się z pierwotnemi przyrzeczeniami i oświadczeniami ministerstwa. *Red.*) Gladstone oświadczył, że rząd nie da się zachwiać żadną pogróżką. Rząd sam najbardziej pragnie ograniczyć i znieść ustawy wyjątkowe, używać jednak będzie swojej władzy dopóty, dopóki będzie potrzeba nie dopuszczać, ażeby cywilizowane społeczeństwo shańbione zostało w oczach świata.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 18 sierpnia 1881, godzina 2 m. 33. Losy kredytowe 182·10. Węg. akcye kredyt. 354·50. Akcye anglo-austr. 162·00, Akcye banku Union 152·10, Akcye kolei Karola Ludwika 331·50, Akcye kolei północnej 233·25, Akcye kolei południowej 150·50, Akcye kolei Alföld. 178·25, Akcye kolei Elżbiety 214·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 185·75. Akcye kolei węg. północno-wschodniej 171·25, Wiedeńskie losy 135·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 97·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 102·—, Losy regulacyi Cissy 115·50, Losy tureckie 27·25, Węgierska renta 117·95, Akcye banku związkowego 141·, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·25½, Węgierskie losy 125·50, Marka niemiecka —·—. Usposobienie lepsze.

Wiedeń, 18 sierpnia 1881, godz. 5 min. 42, Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 19 sierpnia 1881, godzina 10 m. 33, Akcye kredytowe 354 60, Anglo-Austr. 163·50, Akcye banku Union 152·75, Kolej Karola Lud. 331·50, Południowa 151·— Renta papierowa ·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny — —, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·34—, Rubel papierowy —·—, Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 18 sierpnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 13.—do 13·25 zł., żyto 9·10 do 9·70 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 37·50 do 37·75 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 13·— do 13·05 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) 13·50 do —.— zł. — Berlin: Pszenica żółta (na lipiec). 225·50 m., żyto —·— m., spirytus 5 ·40 m., olej rzepakowy 57·— m., — Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—. — Paryż: mąki 15 kilogr. 1·— fr., olej rzepakowy 82·— fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirytus —·—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 18 sierpnia 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 722.67mm Psychrometr suchy + 15.5°C. Psychrometr wilgotny + 14.5°C. Prężność pary 11.7mm. Wilgoć 89%. Zachmurzenie 10. Wiatr S2 Ozon 9.

Temperatura powietrza + 12.4°R

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 746.97mm.

Przyjechali do Lwowa

dnia 19 sierpnia 1881

Hotel George'a.

Pp. A hr. Dieduszycki z Gródka. B. hr. Starzeński z Wołynia. K Zadurowicz z Rożnowa. Dr H Kiesler z Czerniowiec. Z. Liebstein z Buda-Pesztu. C. Janer z Tarnopola.

Hotel Europejski.

P J. Pozzi z Medyolanu.

Hotel Angielski.

Pp. S. Padlewski z Suchodołu. W. Valitzky z Kijowa. M. Baczyński z Ustrzyk dolnych A. Waligórski z Przywodzca W. Traczewski z Kozłowa.

Hotel Langa.

Pp J. Bełcikowski z Król. polsk. A. Dadler z Żółkwi J. Janik z Wiednia J. Tramer z Krakowa.

Hotel Warszawski.

P. F Narajowski z Kruhowa

Odjechali ze Lwowa.

Pp. A. hr Borkowski do Slachiniec K. hr. Wodzicki do Olejowa W. br Zedtwitz do Germakówki. W Kęplicz do Myszkowa. S. Zwolski do Bryńca. J. Czajkowski do Sarnek

Pociągi kolejowe.

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz. 10 min 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mieszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany) o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg m;

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 0 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz 10 min. 39 w nocy pociąg mięszany); o godz 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min 45 rano i o godz 6 min 35 wieczór.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy): o godz 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Z Krakowa: o godz 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min 5 rano i o 8 godz. wieczór.

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min 32 po południu (pociąg mięszany)

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min 36 po południu (pociąg mięszany);

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 13 sierpnia 1881

	płacą (waluta austr.) zł. ct.	żądają (waluta austr.) zł. ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kuponu)		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	331 25	334 25
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	185 25	188 25
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	310 —	314 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	256 —	260 —
2. Listy zast. za 100 zł. (z kuponem bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101 90	102 90
„ „ „ 4 pr. w. a.	96 40	97 40
„ „ „ 5 pr. okresowe	101 90	102 90
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102 90	103 90
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	102 75	103 75
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	103 75	106 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	97 —	94
4. Obligi za 100 złr.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	101 60	102 60
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	102 50	103 50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103 —	104 —
5. Losy miasta Krakowa	19 50	21 50
„ „ Stanisławowa	24 —	26
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 47	5 56
Dukat cesarski	5 48	5 57
Napoleondor	9 30	9 40
Półimperyał	9 54	9 64
Rubel rozsyjski srebrny	1 50	1 65
„ „ papierowy	1 24½	1 26½
100 marek niemieckich	57 15	57 90
Srebro	99 50	100 50
Kupony w srebrze	99 25	100 —

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 16 sierpnia 1881.

	płacą	żądają
1. Dług państwa:		
Jednolity dług państwa w banknot maj-listopad	77.65	77 80
luty-sierpień	77.65	77 80
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78 45	78 60
kwiecień-październik	78.45	78 60
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	124.50	125.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	132.—	132.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr	134.—	134 50
„ „ 1864 po 100 zł.	176 50	177 —
„ „ 1864 po 50 zł.	174.—	175.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	30 —	—.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc	144.—	144.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	101 25	101.50
Renta papierowa 5% z. r. 1881	95.50	95.65
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94.10	94.25
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	106.50
Bukowiny	100.—	101.—
Galicyi	102.—	102.50
Niższej Austryi	105 50	106.50
Siedmiogrodu	98.75	99 —
Węgier	99 —	100.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	160.—	160.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	362.70	363.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	845.—	850.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	832 —	834 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	92	94 —
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	630.—	632 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł.	212 —	212 50
Kol. Preszow-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2333 —	2337 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	330 25	330 75
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	186.25	186 75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	363.75	364 25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	143 75	144 25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	170 75	171 25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	101.50	101 75
„ „ „ „ premiowe po 3%	105.	105.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	106.50	107.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr	99.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	96.30	96.80
„ „ „ „ po 5 proct.	102.25	102 75
„ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	102.25	102 75
Gal. banku hip. po 6 proc.	103 30	103.60
Gal. Zakł. kred. włośc. po 5 pr.	105 50	106.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.50	101.65
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	100.—	100.50
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	103.25	103 75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94.50	95.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	94 50	95.
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.—	—.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.75	102.25
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.90	100.20
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	96.50	97.—
z r. 1867	100 75	101 25
z r. 1868	98.50	99.50
z r. 1872	96 75	97.25
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	94.60	95.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	182 —	182 50
Clarego po 40 zł. m. k.	40.50	41 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	111.50	112.50
Keglevicha po 10 zł. m. k	16.50	—.—
Losy miasta Krakowa	20.25	20.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23 50	24 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41 50	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	41.50	42.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19.25	19.75
Salma po 40 zł. m. k.	51.50	52.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.25	47.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.40	25.70
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128.25	129 —
„ „ po 50 zł. w. a.	65.50	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30 50	31 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	41.75	42.—
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117 55	117.65
Paryż za 100 fr.	46 50	46.55
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5 55.—	5.57.—
„ pełnej wagi	5.57.—	5.59.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9 34.50	9.35.—
Rossyjski imperyał	9.57.—	9 59 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 18 sierpnia 1881

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	70
„ „ „ w srebrze	78	70
Renta w złocie	94	25
Losy pożyczki z roku 1860	131	75
Akcye banku austro-węgierskiego	836	—
„ „ kredytowego	364	—
Londyn	117	55
Srebro	—	—
Napoleondor	9	34
Dukat cesarski men.	5	56
100 marek niemieckich	57	30

(5757) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft erkannt, das der Inhalt der Nr 214 des politischen Tagesblattes „Constitutionelle Vorstadt-Zeitung" ddo 5 August 1881 in dem darin unter der Aufschrift „Ein fataler Rückzug" enthaltenen Artikel im ersten Absatze von „all das kommt" bis „— gieng lustig weiter" und anknüpfend hieran im letzten Satze von „Das hat die Zärtlichkeit" bis „Brüder gethan" das Vergehen nach 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St P O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 8 August 1881.

Weittenhiller m p.

Dr. Burckhard m p

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht in Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr 31 der periodischen Druckschrift „Medicinisch-chirurgisches Central-Blatt, Organ der praktischen Aerzte" ddo 5 August 1881 unter der Aufschrift „Einige Dichter der Neuzeit über Syphilis, ein Beitrag zur Geschichte und Literatur dieser Krankheit, von J K Prokſch" enthaltenen Aufsatzes in der Stelle von „O mein theurer Kandid—" bis „— mit mir geht es zu Ende" das Vergehen nach § 516 St G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 8 August 1881

Weittenhiller m p.

Dr. Burckhard m p.

Das k k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 19 und 23 Juli 1881, ZZ. 19968 und 20512, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Humoristicke l sty" Nr. 29 vom 16 Juli 1881 wegen der Illustration mit der Ueberschrift „Jmenovanim podmarsalka rytire Krause namestkom v Cechach" nach § 491 St. G und Art V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, dann wegen der Gedichte „Versicky oilecems" und „Praha bude . . bursaku" nach § 305 St G, ferner der Zeitschrift „Kolinske Noviny" Nr. 55 vom 16 Juli 1881 wegen der Artikel „Redaktor vypovezen", „Feuilleton v Kocourkove v den sv. Jindricha" und wegen des Tellegramms „Z Brandysa n/L." nach § 300 St G. verboten.

Das k k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 26 Juli 1881, Z. 20933, die Weiterverbreitung der Beilage zum „Prager Tagblatt" Nr. 203 vom 203 vom 24 Juli 1881 wegen des Artikels „Mechelmord auf offener Straße" nach Art. VII und VIII des Gesetzes vom 17 Dezember 1862 verboten.

Das k. k Kreisgericht als Preßgericht in Roveredo hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 August 1881, Z 2299, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Raccoglitore" Nr 90 vom 30 Juli 1881 wegen des Correspondenzartikels „Liono 29. Luglio 1881" nach § 300 St. G verboten.

(5892) **Edykt.**

L. 9396. C k. Sąd powiatowy ogłasza, że arkusze posiadania sporządzone w formie wykazów hipotecznych i inne akta odnoszące się do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Żurawińce złożone zostały do publicznego wglądu.

Zarzuty przeciw prawdziwości tychże mogą być wnoszone ustnie lub piśmiennie aż do dnia 29 sierpnia 1881, w którym to dniu w razie wniesienia zarzutów dalsze dochodzenia przeprowadzone zostaną.

C. k. sąd powiatowy

Buczacz dnia 15 sierpnia 1881.

(5887) **Obwieszczenie.**

L. 276. Wydział krakowskiej Izby Adwokackiej podaje niniejszem do wiadomości, że p. dr. Henryk Bienenfeld, adwokat krajowy w Oświęcimie z dniem 1 listopada 1881 przenosi się do Wiednia i że dr. Gustaw Nowak, adwokat w Oświęcimie, tegoż generalnym substytutem ustanowiony został.

Z Wydziału Izby Adwokackiej

Kraków 8 sierpnia 1881.

(5812 1—3) **Edykt.**

L. 3412. Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie na ,zaspokojenie wierzytelności Leiby Engelberga w kwocie 25 zł. z pn. przymusową publiczną sprzedaż przetargową realności pod Nr 259 w Piskorowicach, ciała tabularnego nie stanowiącej w powiecie sądowym Sieniawskiem, w Starostwie Jarosławskiem położonej Iwana Paluch własnej, na dniu 22 września i 27go października 1881 o 10 godzinie rano li za cenę szacunkową 888 zł. stanowiącą cenę wywołania lub wyżej, zaś na dniu 17go listopada 1881 i poniżej ceny szacunkowej

Zakład wynosi 88 zł 80 ct.

Bliższe warunki, protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa 16 lipca 1881.

(5896 1—3) **Edykt**

L 1452 W sprawie egzekucyjnej austr. centralnego banku kredytowego ziemskiego w Wiedniu przeciw Bernardowi i Maryi Pilzerom celem zaspokojenia pretensyi w kwotach 182 zł. 23 ct, 230 zł. 41 ct. i 3682 zł. 10 ct. w. a. zpn. odbędzie się licytacyjna sprzedaż domu pod l. 43 w Oświęcimie położonego, dłużników własnego, w dwóch terminach a to: 28 września i 28 października 1881 każdym razem o godzinie 10tej rano, w tutejszym gmachu sądowym tylko za lub powyżej ceny szacunkowej.

W razie niesprzedania tejże realności na powyższych terminach, wyznacza się termin do ułożenia lżejszych warunków na dzień 28 października 1881 o godzinie 4tej po południu.

Cena wywoławcza 16297 zł. 66 ct.

Wadyum 1629 zł. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Dr. Binenfeid.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Oświęcim 19 kwietnia 1881.

(5900 1—3) **Edykt.**

L. 6594. C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Stanisławowi Mochnackiemu o zapłacenie sumy 1000 zł. w. a z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem publiczna sprzedaż realności pod l. 31/66 i 107/47 w Hodowie położonej, dłużnika własnej w trzech terminach dnia 21 września, dnia 18 października 1881 i dnia 15go listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 rano z tem, że takowa na pierwszym i na drugim terminie za cenę szacunkową 2000 zł. w. a. lub wyżej, zaś na trzecim terminie i poniżej tejże sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 200 zł. w. a.

Bliższe waranki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Zborów dnia 9 września 1879.

(4853 1 3) **Ogłoszenie.**

L. 1464. Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące stałe posady nauczycielskie:

A. Przy szkołach etatowych

1. Posada nauczycielki przy 3 klasowej szkole żeńskiej w Zbarażu z płacą 300 zł.;

2 w Czernichowcach z płacą 153 zł. 50 ct. i 42 korcy 28 garncy zboża;

3. w Isypowcach z płacą 233 zł. i 20 korcy zboża;

4. w Koszlakach z płacą 90 zł. 38 ct. i 56 korcy i 28 garncy zboża;

5. w Nowem siole z płacą 161 zł. 40 ct. i 36 korcy zboża;

6. w Poznańce hetmańskiej i w Zbojkach z płacą 300 zł.;

B Przy szkołach filialnych

1. w Iwaczowie dolnym z płacą 192 zł. 16 korcy zboża i 12 korcy kartofli;

2. w Korszytówce z płacą 169 zł. i 21 korcy 12 garncy zboża;

3 w Faszczówce z płacą 155 zł. 60 ct. i 28 korcy zboża;

4. w Szelpakach z płacą 149 zł. i 27 korcy zboża;

5. w Zarubińcach z płacą 172 zł. 60 ct. i 23 korcy zboża.

Prawo prezentowania przysłuża Radom szkolnym miejscowym.

Podania zaopatrzone w dokumenta służbowe wnieść należy za pośrednictwem swych władz przełożonych najpóźniej do 31 października 1881.

Podań spóźnionych lub nieopatrzonych w potrzebne dowody nie będzie się uwzględniać.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

W Tarnopolu dnia 10 sierpnia 1881.

(5802 1—3) **Edykt.**

L 3585. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia pozwanych Szlojme czyli Salomona Trauriga i Jankla czyli Jakóba Trauriga z miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim Simche Traurig pod dniem 28 czerwca b. r. l. 3585 wniósł pozew o orzeczenie, że zlecenie ustępem 7 testamentu Izaaka Trauriga z dnia 28 sierpnia 1876 objęte nie jest warunkiem rozwiązującym, a względnie że takowe dopełnione zostało i że powód bezwarunkowo do dziedziczenia całego spadku Izaaka Trauriga jest uprawniony w załatwieniu którego wprowadzono postępowanie pisemne z wezwaniem wniesienia obrony w 90 dniach Gdy miejsce pobytu Schlojmy i Jankla Traurigów nie jest wiadome, przeto w celu zastępowania tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowiono kuratorem tut. p. adw. dra Schornsteina z substytucyą p. adw. dra Bersona z którymi spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego przeprowadzony będzie.

Zaleca się zatem niniejszem wyż wymienionym pozwanym, aby w tym wyż wyznaczonym czasie obronę wnieśli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub innego obrońcę sobie wybrali, gdyż w razie przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd obwodowy

Nowy Sącz dnia 9 lipca 1881.

(5841 1—3) **Edykt.**

L. 25503 C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że w sprawie egzekucyjnej Józefa Gross przeciw Józefowi Migdał pto 300 zł. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym na dniu 30go września, dniu 4 listopada i dniu 15 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna licytacya sumy wekslowej 1000 zł. z pn. na rzecz dłużnika Józefa Migdała w stanie biernym dóbr Bobowa z przyległościami dom 232 pag. 166 n. 14 haer. Aleksandra Kosakiewicza własnych zaintabulowanej.

Cena wywołania wynosi 1000 zł. a. w.

Wadyum 100 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych sądowi wierzycieli, którzyby po dniu 9 maja 1881 prawo zastawu na sumie na sprzedaż wystawionej uzyskali — lub którymby uchwała rozpisująca licytacyę doręczoną być nie mogła ustanowiono adwokata Dra Bielińskiego kuratorem adwokata Dra Standa tegoż zastępcą.

Lwów dnia 16 lipca 1881.

(5785 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6690. W c. k. Sądzie powiatowym w Białej odbywać się będzie w dniu 1 i 30 września 1881 o godzinie 10 przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Franciszka i Maryanny Kozków w ilości 200 zł. z pn. przymusowa sprzedaż realności Michała i Anny Chrobaków pod l. 140 w Lipniku położonej wykazem hipotecznym 140 objętej.

Cenę wywołania stanowi kwota 510 zł. poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 51 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali ustanowiony adwokat tutejszy Dr. Stanisław Łazarski.

Biała dnia 13 lipca 1881.

(5784 1—3) **Edykt**

L 4058. C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż w Mędrzychowie w dniu 9 kwietnia 1829 zmarł Sobestyan Gabiga z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia ostatniej woli Gdy miejsce pobytu synów tegoż Macieja, Jędrzeja i Jana Gabigów wiadomem nie jest, przeto wzywa się tychże, aby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej wymienionego w tutejszym sądzie zgłosili i deklaracyę spadkową wnieśli, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla powyżej wymienionych kuratorem c. k. notaryuszem Władysławem Trzecieckim przeprowadzonem zostanie.

Dąbrowa dnia 31 maja 1881.

(5806 1—3) **Edykt.**

L 14265. C. k. sąd powiatowy miejski delegowany w Krakowie czyni wiadomem, że Józef Więcek z Zabrzegu pensyonowany c. k. aktuaryusz uznanym został za umysłowo niedołężnego i że kuratorem dla niego ustanowionym został adwokat p. Dr. Leo.

Kraków dnia 28 kwietnia 1881.

(5791 1—3) **Edykt**

L. 7672. Samborski c. k. sąd obwodowy niniejszem ogłasza, że dnia 15go września 1881 i dnia 20 października 1881 każdym razem o godzinie 10tej rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż dóbr Jamielnica i folwarku Jamielniczki w 3/4 Wolfa Backenroth i 1/4 Leizera Gartenberg własnych, wedle Dom 485 p. 187 n. 21 haer. i Dom 485 p. 188 n. 22 haer. położonych w powiecie Stryjskim na rzecz galic. towarzystwa kred. ziemsk we Lwowie pozwoloną uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 28 maja 1881 do l. 23719 w celu zaspokojenia resztującego kapitału w kwocie 2045 zł. 37 ct a. w. z prowizyą 4 prc. od dnia 31 grudnia 1877 liczyć się mającą, tudzież z prowizyą zwłoki reszt raty za I półrocze 1878 w kwocie 7 zł. 81 ct. a. w. od 1 stycznia 1878 następnie od pojedynczych przypadłych rat, w półrocznych równych kwotach po 52 zł. zł. 50 ct. od dnia 1go lipca 1878 zalegających za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości, aż do dnia uiszczenia, a mianowicie za zapadłe do końca grudnia 1879 roku raty po 6 prc. za dalsze raty po 5 prc. liczyć się mającą z nadzwyczajnym dodatkiem 2 prc. tudzież kosztów egzekucyi w kwocie 34 zł. 99 ct. w. a. przyznanych.

Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 5868 zł. a w, zaś wadyum 10 proc. tej sumy tj 587 zł. a. w.

W pierwszym i drugim terminie dobra te nie będą sprzedane niżej ceny wywołania. gdyby zaś przy tych terminach przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 21 października 1881 godz. 10 rano z tem, że wierzyciele hipoteczni na tym terminie niestawający, będą poczytani jako przystępujący do większości głosów stawających.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież ekstrakt tabularny można przeglądać w t. s. registraturze.

O tem uwiadamia się chęć kupienia mających tudzież wszystkich wierzycieli którymby uchwała licytacyjna albo wcale nie, albo nie w sposób należyty doręczoną została, tudzież którzyby po dniu 22go maja 1881 t. j po dniu wydania wyciągu tabularnego, weszli do tabuli dla których postanowiono kuratorem ad actum p. Dra Budzynowskiego z zastępcą p. Dra Steuerman obu w Samborze zamieszkałych, niemniej też Józefa Schrötter z miejsca pobytu nieznanego, któremu tych samych kuratorów mianowano, wzywając go równocześnie, ażeby postanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił lub też wskazał sądowi innego zastępcę, w przeciwnym bowiem razie skutki niedbalstwa sam sobie będzie musiał przypisać.

Sambor dnia 26 lipca 1881.

(5809 1—3) **Edykt.**

L. 1926. C k. sąd powiatowy w Grzymałowie wiadomem czyni że celem zaspokojenia sumy wekslowej w kwocie 60 zł. z pn. na rzecz Chany Lax, odbędzie się w 3 terminach, a to: 21 września, 19 pazdziernika i 30 listopada 1881, każdym razem o godzinie 9 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Grzymałowie dozwoloną uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z 20 kwietnia 1881 l. 2732, publiczna sprzedaż $7^1/_2$ morgów pola do gospodarstwa pod l. 417 w Grzymałowie należących, ciała tabularnego nie stanowiących.

Cenę wywoławczą stanowi kwota 552 zł. 50 ct., a wadyum wynosi 55 zł. 25 ct.

Dalsze warunki przejrzeć można w c. k. sądzie powiatowym w Grzymałowie, a o zaległych podatkach przekonać się można w c. k. urzędzie podatkowym w Skałacie.

C. k. sąd powiatowy.

Grzymałów 21 lipca 1881.

(5874) **Ogłoszenie.**

L. 34748. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, ogłasza niniejszem, że firma „Jeneralna ajencya we Lwowie Wiedeńskiego Towarzystwa ubezpieczeń, dnia 31 lipca 1881 w rejestrze handlowym dla firm spółkowych wpisaną została i przy niej uwidoczniono, że 1) utworzenie tej jeneralnej ajencyi, opiera się na uchwale Dyrekcyi powyższej spółki w dniu 2 lipca 1881 powziętej. którą kierownikiem tej jeneralnej ajencyi p. Gwidona Ruszczyńskiego (starszego) z uprawnieniem do wyłącznego podpisywania firmy tejże ajencyi ustanowiono, 2) że podpis firmy powyższej jeneralnej ajencyi zawierać będzie stampilią wyciśniętą lub też przez kogolwiekbądź napisane słowa: „Generalagentschaft in Lemberg, der Wiener Versicherungsgesellschaft" pod którymi p. Gwido Ruszczyński (starszy), swój podpis „G. Ruszczyński umieści, 3) że firma: „Wiedeński Towarzystwo ubezpieczeń" zaprotokołowane jest w rejestrze handlowym we Wiedniu.

Lwów 6 sierpnia 1881.

(5805) **Edykt.**

L. 6188 C. k sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia, iż na podstawie wniosku wierzycieli masy rozbiorowej Barucha Marka Ostrowera zawiadowcą tej masy rozbiorowej Daniel Halpern, właściciel realności w Załościach, a zastępcą zawiadowcy Marcin Mojseowicz notaryusz w Załościach ustanowionym został.

Złoczów dnia 6 sierpnia 1881.

(5865 2—3) **Edykt**

L. 2142. C. k. Sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia kwoty 133 zł. 76 ct. w. a. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod l. k. 21 subr. 156 w gminie Skwarzawa nowa położonego, niebędącego przedmiotem ksiąg hipotecznych, własność Michała Beja stanowiącego na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w trzech terminach a to w dniach 19go sierpnia, 9 września i 30 września 1881 każdym razem w zabudowaniu sądowem o godzinie 10 rano.

Na pierwszych dwóch terminach będzie gospodarstwo to sprzedanem tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł. w. a.

Akt oszacowania i bliższe szczegóły warunków licytacyjnych są złożone w registraturze tutejszego sądu.

Żółkiew dnia 22 maja 1881.

(5867 2—3) **Edykt**

L. 2050. C. k. Sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia sumy 26 zł. 20 ct. ex majori 35 zł. w. a. z pn odbędzie się w dniach 19 sierpnia i 9go września 1881 każdym razem o godz. 10 rano w zabudowaniu sądowem egzekucyjna publiczna sprzedaż realności Stefana Kaszuby w Turynce położonej wyk. hip. l. 152 tejże gminy objętej na rzecz Baschy 1go śl. Wolfsberg 2go śl. Schickler.

Wrazie niesprzedania tej realności na tych dwóch terminach za, lub wyżej ceny szacunkowej odbędzie się dnia 23 września 1881 o 9 rano termin w celu ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych, 3ci zaś termin licytacyjny za jakąbądź cenę wyznacza się na dzień 28 pazdziernika 1881 o 10 rano.

Cena szacunkowa 50 zł. w. a.

Wadyum 5 zł. w. a.

Akt detaksacyi i szczegółowe warunki licytacyi są do przejrzenia w t. s. registraturze.

Żółkiew dnia 22 maja 1881.

(5875 2—3) **Edykt.**

L. 11844. Cesarsko-król. wyższy Sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Chaima Hersza Lipschutza o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 299, 315 i 327 w miasteczku Skolem, w tymże powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z parcel budowlanych l. 509 i 512 jakoteż parcel kat. gruntowych 1455/1, 1455/2, 157/1 i 1572/2 c. k. sądowi powiatowemu w Skolem poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie powiatowym przejrzanym być może, a od dnia 15 września 1881 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 15 września 1881 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) Na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b) Już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie krajowym we Lwowie swoje oznajmienie do dnia 1 grudnia 1881 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć niemającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma

Lwów dnia 17 maja 1881.

(5857 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 3856 Na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego Złoczowskiego z 6 sierpnia 1881 l. 6256 uznano Piotra Stadnika Młodszego z Rozworzan marnotrawcą i oddano go pod kuratelę Kiryła Bekierskiego gospodarza Rozworzańskiego.

Co się do publicznej wiadomości podaje.

C. k. Sąd powiatowy

Gliniany dnia 14 sierpnia 1881.

(5860 2—3) **Edykt.**

L. 8518. W dniach 12 października, 15 listopada i 19 grudnia 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 144 w Olszaniku położonej ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie Anny i Anieli Byrko przeciw Augustowi Rubinszewskiemu pto 200 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 690 zł.

Wadyum 69 ct. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego miejs. deleg.

Sambor dnia 29 czerwca 1881.

(5864 2—3) **Edykt.**

L. 5290. C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia nieobecnego z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Naroga ze Smolarzyn, iż przeciw niemu wniósł Sebastyn Chudzik pozew o oddanie na własność drewnianej chałupy pod l. k. 106 w Smolarzynach i że dlań kuratora w osobie pana Edwarda Stanisława Glasza ustanowiono a do rozprawy termin na dzień 26 sierpnia 1881 na godz. 9 rano ustanowiono.

Poleca się tedy Józefowi Narogowi, aby sobie albo innego kuratora obrał, lub ustanowionemu wyżej, środków dowodowych przed terminem dostarczył, gdyż inaczej skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Łańcut dnia 7 lipca 1881.

(5869 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3010. Zbarazki c. k. sąd powiatowy wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia sumy 400 zł. z pn. po odtrąceniu sumy 200 zł. odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności Nr. 32 i 45 w Zbarażu, należącej do Karola Wysockiego jak Dom. Th. VI pag. 110 n. 7 haer. i Dom. Th. II pag. 429 n. 4 haer. na rzecz Jakóba Horchitza.

Sprzedaż ta odbędzie się w dwóch terminach, a mianowicie: na dniu 12 września 1881 i na dniu 13 października 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie.

Na pierwszem i drugim terminie przedmiot licytacyi niżej ceny wywołania nie będzie sprzedany a w tym wypadku wy wyznacza się dla ułożenia przystępniejszych warunków licytacyjnych termin na 13 listopada 1881 o godz. 10 z rana z tem oznajmieniem, że niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających, przystępujący uważani będą.

Zbaraż dnia 30 czerwca 1881.

(5862 2—3) **Edykt**

M. 4598 W sprawie egzekucyi Jana Czarkowskiego przeciw Michałowi, Stefanowi Laszczyńskim i masie Jakóba Laszczyńskiego pto. 315 zł. sprzedaną zostanie nietabularna realność Nr. 254 w Horodence 30 września, 30 października i 30 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym.

Cena szacunkowa 945 zł. w. a.

Wadyum 95 zł. w. a

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.

Z c. k. sądu powiatowego

Horodenka dnia 25 lipca 1881.

(5815 2—3) **Edykt.**

L. 2697. C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Samuela Herscha Schechter przeciw spadkobiercom śp Józefa Andryiszyn w kwocie 30 zł. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. 11 w Pleśnianach położonej, masy ś. p. Józefa Andryiszyn własnej w trzech terminach: dnia 12 września 1881, dnia 11 października 1881 i dnia 8 listopada 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem, która to realność na pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 602 zł. w. a.

Wadyum zaś 60 zł. 20 ct. w. a.

Bliższe zaś warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Zborów dnia 19 kwietnia 1881.

(5832 2—3) **Edykt.**

L. 6666. C. k sąd obwodowy w Przemyślu w skutek prośby Izaaka Schusshejma ogłasza, że celem zaspokojenia należytości 150 zł. w. a. i 81 zł w. a z pn. przeprowadzi przymusową spszedaż części realności pod l. k. 61 na Podgórzu w Przemyślu położonych, wedle Dom. IV. pag. 270 n. 9 haer. na imię Israela i Lieb Mohr zapisanych w drodze puplicznej licytacyi na dniu 22 września, 20 października, i 18 listopada 1881, zawsze o godzinie 10 rano odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1634 zł. 17 ct. w. a.

Każdy chęć kupienia mający ma złożyć przed licytacyą do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 163 zł. w. a.

Realność na licytacyę wystawiona na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków, akt szacunkowy i wyciąg tabularny w tusądowej registraturze przejrzeć można

Przemyśl 4 lipca 1881.

(5808 2—3) **Edykt.**

L. 6348. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Fani Schleistecher że dla niej w sporze przeciwko Naftalemu Rubinowi o 171 zł. 73 ct. ct. w. a. kuratorem adwokat Dr. Ringelheim ustanowiony temuż ts. wyrok z dnia 23 stycznia 1881 l. 16809 doręczony został.

Tarnów 30 kwietnia 1881.

(5822 2—3) **Edykt.**

L. 10018. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia że w sprawie egzekucyjnej gal. Towarzystwa kredyt. ziemskiego przeciw Julii hr. Ostrorog o zapłacenie 14 006 zł. 70½ ct. 809 zł. 13 ct i 127.658 zł. 50 ct. w. a. z pn, dozwala się relicytacyę dóbr Hnilcze wielkie z przyległościami Hniliczki i Koszlaczki przy publicznej licytacyi dnia 16 października 1879 przez Joannę hr. Della Scala nabytych i w tym celu wyznacza się już termin na dzień 14 października 1881 godzinę 10 przed południem na którym dobra te i niżej ceny szacunkowej jednakże nie niżej ceny 170.000 zł. w. a. sprzedane zostaną

Cena wywołania 291.241 zł.

Wadyum 1700 zł. w. a.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych Wincenty Winnickiej, Aleksandra Raciborskiego, Antoniego Sobolewskiego, Teofil z Sobolewskich Lencewiczowej, Maurycego Bardacha, Hirscha Weisselberga, S[illegible] Samueli, K. La[illegible]dego, tudzież dla tych wierzycieli którzyby po dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną byc nie mogła, ustanawia się kuratorem adw. Dra Żywickidgo z zastępstwem adw Dra Schmidta.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Tarnopol dnia 1 sierpnia 1881.

(5847 2—3) **Edykt.**

L 33878. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 3889 zł. 90 ct z pn. odbędzie się dnia 13 października, i 17 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Katarzyny Hoszczuk wedle Dom. 115 pag. 205 n. 14 haer należącej realności pod l. 94¼ we Lwowie położonej na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 14000 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 1400 zł. złożoną być ma

Warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli Magdaleny Wodzińskiej i Michała Raby tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 16 lipca 1881 rzeczrwe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat Dr. Bobownik kuratorom, a jego zastępcą adwokat Dr, Kuczkiewicz mianowany został.

Lwów dnia 6 sierpnia 1881.

(5851 2—3) **Edikt.**

Zl. 9053. Das k. k. städt. deleg. Bezirks-Gericht Sec II in Lemberg setzt in Kenntniß den dem Leben und Wohnorte nach unbekanten Selig Jäger recte Jägermann, das Behufs Zustellung der für den oberwähnten Unbekannten bestimmten hg Bescheide vom 25 September 1880 Zl 12256 und vom 31 März 1881 Zl 370 in Sachen des Simche Hersch Korkis und Marcus Herz Bardach gegen Johann Cersé pto 179 fl 84 kr öW sNG der Hr. Ad. Dr Sokal mit Substituirung des Hr Advk Dr. Bodek zum Curator bestellt, und zugleich der vom Leben und Wohnorte unbekanute Selig Jäger recte Jägermann in Kenntniß gesetzt wird.

Lemberg 17 Juli 1881.

(5861 2—3) **Edikt.**

Zl. 15929. Von Seiten des k. k. Bezirksgerichtes in Drohobycz wird bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der Forderung des Herrn Chajes pto 133 fl öW die executive Feilbiethung der laut Dom Tom. I pag 387 n. 8 haer den Schuldnern Josef und Anna Podstawek gehörigen halben Rute Feldes sub CN. 78 Zawieźna in Drohobycz am 24 August und 26 September 1881 jedesmal um 9 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten werden wird

Diese Realität wird in den obigen zwei Terminen nur über oder um den Schätzungswerth veräußert werden

Als Ausrufspreis gilt der Schätzungswerth pr. 250 fl

Vadium beträgt 25 fl.

Der Tabularextrakt und die näheren Bedingungen können in der hg Registratur eingesehen werden.

(5863 2—3) **Edikt.**

Zl. 2760. Vom k. k Bezirksgerichte in Krakowiec wird kundgemacht, daß zur Einbringung der Schuldforderung des Abraham Majus im Betrage von 12 fl. 25 kr. sNG. das sub Nr 102 in Lubienie gelegene dem Peter Krowicki gehörige Grundstück im Wege öffentlicher Versteigerung an drei hierzu bestimmten Terminen am 9ten September, 10ten Oktober und 9 November 1881 um zwar au den zwei ersten Terminen nur über oder nm den Schätzungspreis, am dritten Termine auch unter dem Schätzungspreise veräußert werden wird.

Ausrufungspreis 40 fl

Vadium 4 fl. öW.

Der Schätzungsakt und die Lizitationsbedingnissen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Krakowiec am 30 Juni 1881.

(5796 3—3) **Edykt**

L. 3656. C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 800 zł. w. a. zpn. zostanie przeprowadzoną egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 6 i 30 w Młynowcach położonej, Abrahama Izaaka dw. im. Altstock własnej, w trzech terminach, dnia 30 sierpnia, dnia 28 września i dnia 26go października 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, która to realność na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 1500 zł. w. a., zaś na drugim i niżej tejże sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 150 zł. w. a.

Resztę zaś warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Zborów dnia 13 czerwca 1879.

(5803) **Ogłoszenie.**

L. 3895. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że odnośnie do uchwały z d. 18 czerwca 1881 l. 2366 w regestrze spółek zarobkowych i gospodarczych przy w pisie firmy:

Kasa zaliczkowa w Nowym Sączu Towarzystwo zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ następujące zmiany zostały uwidocznione;

w Rubr. 3, że powyższa firma z nieograniczoną poręką zgasła, a obecna firma opiewa: „Kasa zaliczkowa w Nowym Sączu Towarzystwo zarejestrowane z ograniczoną poręką“ w Rubr: 6 Przedsiębiorstwo opiera się na statutach z d. 9 maja 1877 ze zmianami przez ogólne Zgromadzenie w dniu 14 marca 1879 i w d. 13 marca 1881 uchwalonemi Członkowie Towarzystwa odpowiadają za wszelkie zobowiązania Towarzystwa nietylko swemi rzeczywiście wpłaconemi udziałami, ale nadto jeszcze kwotą w pięciokrotnej wysokości tychże udziałów, bez względu na to, czy zobowiązania Towarzystwa zaszły przed lub po wstąpieniu członka do stowarzyszenia.

C. k. sąd odwodowy

Nowy Sącz 30 lipca 1881.

(5788 3—3) **Edykt**

L. 5918 C. k. sąd obwodowy w Przemyślu jako instancya realna, wzywa w skutek odezwy c. k. starostwa w Przemyślu z dnia 22 kwietnia 1881 l. 6929 niewiadomych z imienia, życia a względnie z miejsca pobytu spadkobierców Tomasza i Katarzyny Chodorowskich dotąd za właścicieli realności l. k. 136 na Zasaniu w Przemyślu położonej, zaintabulowanych przez ustanowionego równocześnie dla nich kuratora w osobie adw. Felsztyńskiego z zastępstwem adw. Dr. Baumfelda w Przemyślu, tudzież niniejszym edyktem, aby w przeciągu 90 dni po trzeciem ogłoszeniu tego edyktu swe możliwe prawa do nabytych drogą wywłaszczenia dla administracyi wojskowej na cele obwarowania miejscowości Przemyśla następujących na przedmieściu Przemyskiem Zasaniu położonych i do realności l. k. 136 należących cząstek parcel katastralnych l. 2636 i 2638 zapisanych w metryce gruntowej z roku 1820 gminy Przemyśla l. topog. 1936 a mianowicie:

1) przestrzeni wynoszącej 69 sążni kwadratowych, należącej do parceli katastralnej Nr. 2636.

2) przestrzeni wynoszącej 161 sążni kwadratowych, należącej do parceli katastralnej Nr. 2636 i

3) przestrzeni wynoszącej 81 sążni kwadratowych, należącej do parceli katastralnej Nr. 2638, wedle przepisów rozp. ministr. z dnia 8 grudnia 1855 Nr. 213 i 27 kwietnia 1859 Nr. 71 Dr p. p. tem pewniej w tutejszym c. k. sądzie obwodowym zgłosili, ileże po upływie tego terminu utracą swe możliwe prawa do wspomnianych gruntów, jakoteż do skarbu wojskowego o odszkodowanie.

Przemyśl 15 czerwca 1881.

(5826 3–3) **Ogłoszenie.**

L. 3046. C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie ogłasza, że celem zaspokojenia wywalczonej przez pana Adolfa Marszyckiego kwoty 185 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 6 września i 11 października 1881 zawsze o godzinie 10 z rana przymusowa sprzedaż publiczna połowy domu pod l. 205 w Budzanowie położonej, egzekuta ś. p. Leiby Perlmuttera własnej na 160 zł. w. a. ocenionej na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej, lub za cenę szacunkową sprzedaną będzie, w razie zaś gdyby taka cena osiągniętą być nie mogła, wyznaczono do ułożenia warunków ułatwiających termin na 12go października 1881 o 9 godzinie przed południem.

Cena wywołania 160 zł. w. a.

Wadyum 16 zł. w. a.

Bliższe warunki, wyciąg tabularny i protokół ocenienia przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Budzanów dnia 6 sierpnia 1881.

(5838 3–3) **Edykt.** L. 1545.

C. k. Sąd powiatowy w Kutach ogłasza niniejszem, że w dniach 26 sierpnia, 28 września i 3 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna publiczna licytacya realności w Białoberezce pod l. k. 82 położonej, ciała tabularnego nietworzącej, do Wasyla Maksymiuka należącej, na zaspokojenie pretensyi Abrahama Lessora Krumholza 6 zł. 84 ct. w. a. i 15 zł. w. a. z pn. realność ta przy pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową 63 zł. 75 ct. w. a. lub wyżej, przy trzecim zaś terminie i niżej tejże za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania, tudzież resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Kuty dnia 27 maja 1881.

(5840 3–3) **Edykt**

L. 520. C. k. Sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia niniejszem, że celem zaspokojenia wierzytelności wekslowej kasy oszczędności w Tarnowie w kwocie 1200 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym gmachu sądowym w trzech terminach dnia 12 września, 17 października i 28go listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod l. 12 w Faściszowej, dłużników Franciszka i Maryi Jaroszów własnej i realności gruntowej pod l. 17 w Faściszowej dłużnika Antoniego Migdała własnej obu zastawniczo opisanych i oszacowanych.

Cenę wywołania ustanawia się na sumę szacunkową każdej z tychże realności i z których każda z osobna sprzedaną zostanie.

Realności te na pierwszym i drugim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedane nie będą na trzecim terminie zaś realności te także niżej ceny szacunkowej lecz nie niżej łącznej sumy 2000 zł. sprzedane zostaną.

Chęć kupienia mający ma jako wadyum 10 prc. ceny szacunkowej przed licytacyą z osobna co do każdej sprzedać się mającej realności do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które wadyum najwięcej dającemu w cenę kupna wrachowanem, innym zaś licytantom natychmiast wydanem będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania i oszacowania w tutejszej registraturze przejrzeć można.

Wojnicz dnia 3 maja 1881.

(5870 3–3) **Konkurs.**

L. 7524./pr. Celem obsadzenia posady kancelisty w randze XI klasy z systemizowanymi dla tejże poborami przy Lwowskiej Dyrekcyi policyi, rozpisuje się niniejszem konkurs do końca września 1881.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych w powyższym terminie, we właściwej drodze służbowej do Prezydyum c. k. Dyrekcyi policyi we Lwowie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

We Lwowie dnia 14 sierpnia 1881.

(5807 3–3) **Edykt.** L. 4163.

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Rzeszowie podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 28 września, 31 października i 24 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w gmachu tutejszego sądu celem zaspokojenia należytości Wolfa adwokata w kwocie 48 zł. z przynależytościami, przymusową sprzedaż realności włościańskiej pod l. 146 w Krasnem położonej, wedle l. wyk. hip 146 obecnie Maryanny Uchmann własnej.

Cena wywołania wynosi suma 810 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Rzeszów 1 lipca 1881.

(5813 3–3) **Edykt.**

L. 2173. Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie na zaspokojenie wierzytelności Leiby Engelberga w kwocie 60 zł. z pn. przymusową publiczną sprzedaż przetargową połowy realności pod l. 268 w Sieniawie, ciała tabularnego nietworzącej w powiecie sądowym Sieniawskim, w Starostwie Jarosławskiem położonej, Elżbiety Szarzyńskiej własnej na dniu 22 września i 27 października 1881 o 10 godzinie rano za cenę szacunkową 225 zł. stanowiącą cenę wywołania lub wyżej, zaś na dniu 17 listopada 1881 i poniżej ceny szacunkowej.

Zakład wynosi 22 zł. 50 ct.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa 30 czerwca 1881

(5786 3–3) **Obwieszczenie.**

L. 6853. W c.k. Sądzie powiatowym w Białej odbywać się będzie w dniu 15 września, 14 października 1881 o godzinie 10 przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Jana Gürtlera w ilości 150 zł. z. p. n. przymusowa sprzedaż realności Jakóba i Anny Szutów pod l. 140 w Komorowicach położonej W. hipot. 140. objętej.

Cenę wywołania stanowi kwota 1069 zł poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 110 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w Registraturze sądowej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali, ustanowiony adwokat tutejszy dr. B. Ichheiser

Biała dnia 16 lipca 1881.

(5825 3–3) **Edykt**

1739.C. k. Sąd powiatowy w Liszkach ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Szymona Kota 25 zł. w. a. z. p. n. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 5 września, 12 października i 7 listopada 1881 o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności pod N. k. 171 w Czułowie położonej, dłużnika Wojciecha Kota własnej i niestanowiącej ciała hipotecznego.

Cena wywołania wynosi 95 zł w. a.

Wadyum 10 zł w. a.

Protokół zastawniczego opisania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Liszki dnia 8 lipca 1881.

(5823 3–3) **Edykt**

L. 4051. C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, iż 1 maja 1870 Iwan Kurdydyk w Bouszowie z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia umarł; ponieważ miejsce pobytu Leona Kurdydyk wiadome nie jest, przeto wzywa się tegoż, by w przeciągu jednego roku w tutejszym sądzie się zgłosił i deklaracyę do spadku wniósł, gdyż w razie przeciwnym pertraktacya spadku ze zgłoszonymi się spadkobiercami i z kuratorem Olexą Muraś dla niego ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy

Bursztyn 6 sierpnia 1881.

(5839 3–3) **Edykt.**

L. 2902 C. k. Sąd powiatowy w Kutach ogłasza niniejszem, że w dniach 28 września, 28 października i 29 listopada 1881 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się egzekucyjna publiczna licytacya realności w Stebnem pod l. k. 22 położonej ciała tabularnego nietworzącej do leżącej masy Petra Ferkaleka należącej, na zaspokojenie pretensyi Michała Dzurkaleka w kwocie 62 zł. 20 ct z pn. a to przy 1 i 2 terminie zostanie realność ta za cenę szacunkową 205 zł. w. a. lub wyżej przy 3 terminie i niżej tejże za jakąbądź cenę sprzedaną.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej

Akt zastawniczego opisania i oszacowania tudzież resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuty dnia 29 czerwca 1881.

(5829 3–3) **Edykt.**

L. 3060. C. k. Sąd powiatowy w Podhajcach podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 25 sierpnia, 22 września i 27 października 1881 każdym razem o godzinie 9 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 63 w Gniłowodach położonej a do Oleksy Wag. należącej i to na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie.

Cenę wywołania stanowić będzie kwota 950 zł., wadyum 95 zł.

Protokół zastawniczego opisania tej realności i reszta warunków licytacyjnych może być przejrzaną w registraturze tutejszego sądu.

Podhajce dnia 19 czerwca 1881.

(5827 3–3) **Obwieszczenie.**

L. 4972. Na dniu 23 sierpnia i 21 września 1881 każdym razem o 10 godzinie rano w tu. sąd zabudowaniu odbędzie się publiczna sprzedaż jednej czwartej części realności pod l. k. 52 w Białobrzegach położonej Jakóba Wilka własnej, ciała hipotecznego stanowiącej na zaspokojenie pretensyi Walentego Jarosza pto. 50 zł. w. a. z pn. przy obydwóch terminach li za lub wyżej ceny szacunkowej 162 zł. 50 ct. w. a.

Wadyum 16 zł. 50 ct. w. a.

Reszta warunków i akta w registraturze do przeglądu.

W razie nie sprzedaży przy dwu powyższych terminach do przesłuchania hipotecznych wierzycieli wyznacza się termin na 25 października 1881 o godzinie 9 rano w zabudowaniu sądowem; dla wierzycieli niewiadomego miejsca pobytu i którymby ni niejsza uchwała doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratora w osobie pana Sabina Lewińskiego w Krośnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno dnia 7 lipca 1881.

(5792 3–3) **Edikt.**

Zl. 963 Das Tarnopol'er k. k. Kreisgericht giebt dem dem Wohnorte nach unbekannten Georg und Apolonia Paraszczuk bekannt daß ihnen behufs Zustellung des Tabularbescheides vom 28ten Juli 1879 Zl 11503, mittelst welchem auf Ansuchen des Theodor Fraganczuk die Intabulation des Eigenthums rechtes zu der Realität N. 601 in Tarnopol für ihn bewilligt wurde, Advokat Dr Mantel mit Substituirung des Advokaten Dr. Sternklar zum Curator bestellt wurde.

Sie werden demnach aufgefordert entweder dem bestellten Curator eine entsprechende Information zu ertheilen, oder einen anderen Vertreter zu ernennen, widrigens sie sich selbst den daraus entstandenen Schaden werden zuschreiben müssen.

Tarnopol 14 Februar 1881.

(5811 3–3) **Edykt.**

L. 1025. C. k. Sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż kawałka gruntu w niwie „Przymiarki" w Olchowcach położonego, ciała tabularnego niestanowiącego dłużników Senka i Katarzyny Biduików własnego.

Do licytacyi tej wyznaczono termina na 31 sierpnia 1881, na 30 września 1881 i na 31 października 1881 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 90 zł. w. a.

Wadyum 10 zł. w. a.

Reszta warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przeglądać w tutejszym sądzie.

Sanok dnia 8 marca 1881.

(5833 3–3) **Edykt.**

L. 6060 C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jakoteż wszystek nieruchomy, w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 dz. pp. położony majątek Jakóba Wolfa dw. im. Horowitz, kupca w Bursztynie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. sędziemu powiatowemu w Bursztynie Bazylemu Niedzielskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana Franciszka Burzyńskiego c. k. notaryusza w Bursztynie, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 19 sierpnia 1881 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Bursztynie.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie obwodowym lub w c. k. sądzie powiatowym w Bursztynie wedle przepisu ust. konk. pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków praw nych przed upływem 29 października 1881 i podać ją na terminie na dzień 24 listopada 1881 o godzinie 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy zastępcę onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby posiadające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej

Złoczów dnia 6 sierpnia 1881.

(5844 3–3) **Edykt.**

L. 13400. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25go lipca 1871, l. 96 Dzpp. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Chaima i Dwory małżonków Greif o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 241 st 479 now. a kat. 319 i 6809 w mieście Kołomyi, w kołomyjskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z gruntu objętości 94 20☐ met. i istniejącego na nim domu murowanego, komory i podworza, a na wschód do frontu z ulicą szkolną, na południe z ulicą boczną, na zachód z realnością Isera Glasera a na północ z realnością spadkobierców Jakóba Bergera graniczy c. k. sądowi obwodowemu w Kołomyi poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi przejrzanym być może, a od dnia 1 września 1881 za księgę gruntową uważanym będzie, również oznajmia się, że od dnia 1 września 1881 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) Na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b) Już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 30 listopada 1881 tem pewnej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć niemającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 21 czerwca 1881.

(5787 3–3) **Obwieszczenie.**

L. 162. C. k. sąd powiatowy Rohatyński wiadomem czyni, że celem zaspokojenia kwoty 30 zł. w. a. z pn. Feidze i Izraelowi Gottliebom od nieobjętej masy ś. p. Katarzyny Zalipka przypadającej odbędzie się dnia 1 września, dnia 30 września i dnia 3 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie przymusowa przedaż ogrodu pod l. k. 304 w Rohatynie położonego, ciała tabularnego niestanowiącego.

Cena wywołania wynosi 50 zł.

Wadyum 5 zł. aw.

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Rohatyn dnia 25 marca 1881.

(5795 3–3) **Edykt.**

L. 3036. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Zacharowi Dubil pto 100 zł. a. w. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 24 sierpnia, 23 września i 25 października 1881 każdym razem o godzinie 9tej przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 317 rep. 304 w Wołczem położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach takowa tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt opisu można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 20 maja 1881.

(5783 3–3) **Edykt.**

L. 3053. C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności w kwotach 2000 zł. 171 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 4 w Czartory, i położonej, dłużnika Asafata Czopaka własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Szymona Kutowskiego dnia 22 sierpnia 1881 o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na tym terminie wspomniona realność także poniżej ceny wywołania w kwocie 3474 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 347 zł. 40 ct. w. a.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tus. registraturze.

O tem uwiadamia się wierzycieli wiadomych do rąk własnych jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby w międzyczasie prawa zastawu na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca z jakiejkolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora w osobie p. Teodora Gabryelskiego ustanowionego.

C. k. Sąd powiatowy.

Chodorów 10 czerwca 1881.

(5824 1—3) **Edykt.**

L. 3516. C. k. sąd powiatowy w Limanowy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Jakóba Grossbarta przeciw Zygmuntowi Głębockiemu celem zaspokojenia pretensyi wywalczonej w kwocie 144 zł. 54 ct. w. a. odbędzie się w tym sądzie publiczna sprzedaż przymusowa realności pod lk. 19 w Limanowy położonej wedle, wykazu hip. 27 Zygmunta Głębockiego własnej protokołem z dnia 8 styeznia 1880 do l. 11185 ocenionej pod następującemi warunkami;

1. Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się 3 termina, mianowicie na dzień 12 września, 16 października i 14 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym.

2. Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej na trzecim zaś terminie także i za a nawet niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotową zapłatę sprzedaną zostanie.

3. Za cenę wywoławczą tej realności ustanawia się cenę szacunkową tejże w kwocie 2000 zł. w. a.

4. Chęć kupienia mający złożyć winien do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 1/10 część ceny szacunkowej w okrągłej sumie 200 zł. w. a. gotówką lub papierami wartościowemi prawnie bezpieczeństwo pupilarne dającemi, według ostatniego kursu, jednakże nigdy wyżej ceny nominalnej obliczonemi.

5. Dalsze warunki, akt zastawnego opisania i oceniania tej realności mogą być w tutejszym sądzie przejrzane lub odpisane a o wysokości podatków i ciężarów gruntowych można się przekonać w c. k. Urzędzie podatkowym w Limanowy i w urzędzie gminnym w Limanowy.

Resztę warunków licytacyjnych w Registraturze tutejszej przejrzeć lub odpisać można.

O tem zawiadamia się obydwie strony, wierzycieli na realności tej ubezpieczonych, a tych, który by niniejsza uchwała licytacyjna doręczoną nie została, lub którzyby dopiero po dniu 15 kwietnia 1881 prawo zastawu na realności tej uzyskali, przez kuratora w osobie c. k. Notaryusza Franciszka Grossa ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy

Limanowa dnia 10 sierpnia 1881.

L. 1991. (5895 1—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Dnia 6 października, 27 października i 17 listopada 1881 każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się przymusowa sprzedaż domu wraz z placem pod Nr. 81 w Białej położonego, Wojciecha Ficka własnego, na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Jakobsohna w kwocie 14 zł. z pn.

Warunki licytacyjne, protokół zajęcia i oszacowania wolno przejrzeć lub odpisać.

C. k. sąd powiatowy

Maków 20 lipca 1881.

(5894 1—3) **Edykt.**

L. 2040 C. k. sąd powiatowy w Grzymałowie zawiadamia, że celem zaspokojenia kwoty 162 zł. 50 ct. z 10% odsetkami od 1 sierpnia 1880, 162 zł. 50 ct. z 10% odsetkami od 1 lutego 1881 i 2405 zł. 19 ct. z 10% odsetkami od 1 lutego 1881 na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego we Lwowie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 215, 274 i 297 w Ostapiu położonych ciała tabularnego nie stanowiących, Mojżesza Majera Horowitza i Kalmana Hersza Horowitza własnych na dniu 14 września, 13 października i 16 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 w tutejszym sądzie się odbędzie przyczem na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i niżej takowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przyjętą w kwocie 4500 zł. w. a.

Wadyum wynosi 450 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Grzymałów 27 lipca 1881.

(5893 1—3) **Edykt.**

L. 14820. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu podaje się do publicznej wiadomości, że wcelu zaspokojenia sumy 234 zł. w. a. z 6 prc. od 15 lutego 1877, kosztami egzekucyi w kwotach 3 zł. 23 ct. 6 zł. 54 ct., 3 zł. 38 ct. i 7 zł. 14 ct. poprzednio przyznanych po potrąceniu jednakowoż pobranej na poczet procentów kwoty 35 zł. w. a. i w kwocie 6 zł. 62 ct. obecnie przyznających się na rzecz Izaaka Herscha Tauba dozwolono egzekucyjną sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 106 w Hubiczach położonej, Mikołaja i Maryi Michaciów własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej i że terminy w tej sprawie na 29 sierpnia 1881. 30 września 1881 i 28 października 1881 wyznaczono, tudzież, iż kuratorem dla nieznanych wierzycieli awokata dra Wohllernera z substytucyą adwokata dra Wolskiego ustanowiono.

Cenę wywołania stanowi wartość oszacowania 1350 zł. w. a.

Wadyum 10 prc. tejże.

Akt opisania i ocenienia wraz z warunkami licytacyi można przejrzeć w registraturze tutejszej.

Drohobycz dnia 9 lipca 1881.

(5888 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 113. Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, iż z dniem 13stym sierpnia 1881 wpisano dra Jakóba Fruchtmanna w listę Adwokatów z siedzibą w Drohobyczu.

Z Wydziału Izby Adwokatów

W Samborze dnia 13 sierpnia 1881.

(5886 1—3) **Edykt.**

L. 9144. W dniu 22 września 1881 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 61 w Jasionce położonej Iwana Dryjowskiego własnej, celem zaspokojenia należytości c. k. galic. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 147 zł. w. a.

Cenę wywołania stanowi kwota 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, akt zastawniczego opisania i oszacowania w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

C. k. Sąd powiatowy

[illegible]ce dnia 3 sierpnia 1881.

(5856 [illegible]) **Edykt.**

L. 5322. C. k. Sąd powiatowy w Bohorodczanach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 150 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 226 i 283 w Bohorodczanach starych położonej, dłużnika Michała Smuka własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 28 października 1881 o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że realność ta za cenę wywołania 300 zł. w. a. lub wyżej tejże, a nawet za jakąkolwiekbądź cenę jako w czwartym terminie licytacyjnym sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Bohorodczany dnia 23 lipca 1881.

(5889 1—3) **Edykt.**

L. 5930. C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że dozwolona w sprawie Saula Ohrensteina przeciw Józefowi i Antoninie Przeznarskim o 100 zł. w. a. z pn. licytacya połowy realności pod l. k. 191 na Kuckiem przedmieściu położonej, Antoniny Przeznarskiej własnej ciało tabularne niestanowiącej przedsięwziętą będzie w sądzie tutejszym w biurze IX w dniach 12go września, 3 października i 7 listopada 1881 każdym razem o godzinie 9tej przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 275 zł.

Wadyum wynosi 28 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w t. s. registraturze.

Oczem się uwiadamia wszystkich tych wierzycieli, którzyby w międzyczasie uzyskali prawo zastawu na sprzedać się mającej realności przez kuratora, ustanowionego im w osobie adwokata Dra Zakrzewskiego.

Kołomyja dnia 23 września 1881.

(5884 1—3) **Edykt.**

L. 10688. W c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach odbędzie się w dniach 19go września, 24 października i 30 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 rano celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 89 zł. 19 ct. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. st. 27, 57 now. w Ropicy ruskiej położonej spadkobierców Dańka Szewczyka własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 150 zł.

Wadyum wynosi 15 zł.

Reszta warunków licytacyjnych tudzież protokół zastawniczego opisanie w registraturze tutejszego sądu przejrzane być mogą.

C. k. Sąd powiatowy

Gorlice dnia 5 sierpnia 1881.

(5885 1—3) **Edykt.**

L. 8696. W c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach odbędzie się w dniach 12go września, 17 października 1881, i 21 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 rano celem zaspokojenia pretensyi Salamona Zinsa w kwocie 67 zł. 38 ct. publiczna przymusowa sprzedaż kopalni naftowych w Męcinie wielkiej znajdujących się, tudzież gruntu, na którym się owe kopalnie znajdują dłużnika Seliga Führera własnych.

Cenę wywołania będzie stanowić wartość szacunkowa powyższych kopalni naftowych i gruntów w kwocie 3260 zł. w. a.

Wadyum wynosi 10 procent ceny wywołania.

Reszta warunków licytacyjnych tudzież akty zastawniczego opisania i oszacowania w registraturze tutejszego sądu przejrzane być mogą.

C. k. Sąd powiatowy

Gorlice dnia 5 sierpnia 1881.

(5899 1—3) **Edykt.**

L. 3144. C. k. Sąd powiatowy w Wojniczu podaje do wiadomości niniejszem, że celem zaspokojenia wierzytelności Wigdora Kochanego w kwocie 100 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w trzech terminach dnia 5 września, 10 października i 7 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod l. 43 w Słonej dłużniczki Maryanny Sękowej własnej zastawniczo opisanej i oszacowanej.

Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową tej realności w kwocie 355 zł. poniżej której i za jakąkolwiekbądź cenę ta realność dopiero na trzecim terminie sprzedaną zostanie a wadyum przed licytacyą złożyć się mające wynosi 35 zł. 50 ct.

Warunki licytacyjne, akt zastawniczego opisania i oszacowania realności wolno w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wojnicz dnia 23 lipca 1881.

(5898 1—3) **Edykt.**

L. 3145. C. k. Sąd powiatowy w Wojniczu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Wigdora Kochanego w kwocie 100 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w trzech terminach dnia 5 września, 10 października i 7 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod l. 39 w Słonej dłużnika Jana Sęka własnej zastawniczo opisanej i oszacowanej.

Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową tej realności w kwocie 425 zł. poniżej której i za jakąbądź cenę ta realność dopiero na trzecim terminie sprzedaną zostanie, a wadyum przed licytacyą złożyć się mające wynosi 42 zł. 50 ct.

Warunki licytacyjne, akt zastawniczego opisania i oszacowania realności wolno w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wojnicz dnia 23 lipca 1881.

(5891 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 3767. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wiadomo czyni, że na prośbę Anny z Jagielskich Czaczko dozwoloną została publiczna sprzedaż realności pod l. k. 223 w Rzeszowie położonej w jednej połowie do Anny z Jagielskich Czaczko zaś w drugiej połowie do Jędrzeja Jagielskiego i śp. Katarzyny Jagielskiej względnie do tejże małoletnich dzieci Stanisława, Maryanny i Bronisławy należącej a to celem zniesienia współwłasności i rozdzielenia ceny kupna i że w tym celu wyznaczone zostały trzy terminu licytacyjne a mianowicie na 19go września, na 4go października; i na 2go listopada 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym gmachu sądowym pod następującemi warunkami.

Za cenę wywołania przyjmuje się sumę 5401 zł. 66 ct. wal. austr. na którą to sumę sprzedać się mająca realność wedle protokołu z dnia 18 sierpnia 1880 oszacowaną została.

Gdyby ani na pierwszym ani na drugim terminie nikt nawet ceny szacunkowej nie ofiarował, sprzedaną będzie ta realność na trzecim terminie najwięcej ofiarującemu nawet niżej ceny szacunkowej.

Każdy z licytujących winien złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi sądowej jako wadyum $^1/_{10}$ część ceny wywołania czyli okrągłą kwotę 541 zł. w. a. albo w gotówce, albo w książeczkach kasy oszczędności miasta Rzeszowa, albo w papierach publicznych wartościowych do lokowania pieniędzy sierocińskich przypuszczonych, które wedle ostatniego wiadomego kursu wiedeńskiego nigdy jedhak nad nominalną ich wartość przyjęte będą.

Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowce złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym zwróconem będzie.

Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie złożyć całą cenę kupna w ciągu dni 60 licząc od dnia prawomocności uchwały sądowej akt licytacyi do wiadomości sądu przyjmującej do depozytu sądowego.

Należytość skarbową od przeniesienia własności sam nabywca poniesie jest obowiązany.

Akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w registraturze sądowej przejrzane być mogą.

Gdyby na trzecim terminie realność ta sprzedaną być nie mogła, wyznacza się w celu ułożenia warunków ułatwiających termin na 15 listopada 1881 o godzinie 4 po południu.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się strony i wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, wierzycieli zaś z miejsca pobytu niewiadomych, lub tych, którzyby później to jest po dniu 1 czerwca 1881 prawo zastawu na powyższej realności uzyskali, lub też którymby uchwała ta, albo późniejsze doręczone być nie mogły, oraz uchwały dla masy spadkowej leżącej śp. Wojciecha Jagielskiego na dniu 9 czerwca 1867 zmarłego i dla masy spadkowej leżącej śp. Antoniego Jagielskiego na dniu 11 marca 1867 zmarłego do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata Dra Reinesa, któremu za substytuta p. adwokata Dra Bindera dodaje się i przez edykta.

Rzeszów 21 lipca 1881.

(5848 1—3) **Edykt.**

L. 34234 C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. banku hipotecznego we Lwowie kwocie 138 zł. 138 zł. 138 zł. i 2444 zł. 61 ct. i 230 zł. 230 zł. i 3983 zł. 75 ct z pn. odbędzie się dnia 6 października 1881 o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya do Franciszka i Wiktoryi Misiakiewiczów wadle Dom. 203 p. 67 n. 1 haer. należącej realności pod l. 246$^2/_4$ we Lwowie położonej, na którym to terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 16000 zł. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 800 zł. złożoną być ma.

Warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla tych wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 26 lutego 1881 rzeczowe prawa na wspomnionej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat Dr. Rogalski kuratorem, a jego zastępcą adwokat Dr. Krówczyński mianowany został.

Lwów dnia 6 sierpnia 1881.

(5897) **Ogłoszenie.**

L. 79. Arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy „Sielec“ złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym w Ropczycach do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mają w sądzie powiatowym, lub przed komisarzem hipotecznym na dniu 22 sierpnia 1881, w którym dalsze dochodzenia prowadzić będzie

Ropczyce dnia 16 sierpnia 1881.

(5842) **Edykt.**

L. 35905. C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że w sprawie konkursowej Berla Richtera na podstawie aktu wyboru dnia 3 sierpnia 1881 wobec c. k. sędziego powiatowego w Janowie p. Łuckiego jako komisarza konkursowego dokonanego, p. Karol Michalko zarządcą masy, zaś pan adwokat dr. Dziubiński zastępcą zarządcy masy ustanowionym został, że wspomniony konkursowy komisarz od pełnienia swej funkcyi uwolniony i komisarzem konkursowym c. k. radca sądu krajowego p. Kostrakiewicz ustanowiony został i że rozprawa likwidacyjna względem zgłoszonych wierzytelności na dniu 2 listopada 1881 o godz. 9 przed połud. w tutejszym sądzie przeprowadzoną zostanie.

Lwów 13 sierpnia 1881.

(5849) **Ogłoszenie.**

L. 34750. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firma, „Bank rolniczy we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane o poręce ograniczonej“ po niemiecku: Landwirthschaftliche Bank in Lemberg registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“ w rejestr Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych dnia 31 lipca 1881 została wpisaną, a przy niej uwidoczniono:

1. że stowarzyszenie powyższe zawiązało się w dniu 30 czerwca 1881 z siedzibą we Lwowie, celem pośredniczenia w zakupnie i sprzedaży ziemiopłodów niemniej produktów przemysłu rolniczego i leśnego dla pośredniczenia w zakupnie i sprzedaży dóbr nieruchomych, przy zawarciu umów dzierżawnych konwersyi pożyczek hipotecznych, dla pośredniczenia w zakupnie maszyn, narzędzi gospodarskich, dla popierania i współdziałania przy tworzeniu spółek i towarzystw do podniesienia kultury (melioracyjnych), celem pośredniczenia w uzyskaniu kredytu dla podatków konsumcyjnych, celem inicyowania i utrzymywania publicznych składów towarowych na warunkach rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19 czerwca 1866 Nr. 86, dla udzielania zaliczek na produkta towarzystwa do komisowej sprzedaży oddane jakoteż kredytów na pokład produktów, papierów wartościowych i zapisów hipotecznych o ile stoją w związku z komisowym handlem produktów, nakoniec celem przyjmowania za oprocentowaniem pieniędzy na rachunek bieżący, i na asygnaty kasowe,

2. czas trwania towarzystwa jest nieograniczony,

3. do kierownictwa stowarzyszenia (Dyrekcyi) powołani zostali zamieszkali we Lwowie: pp. Bolesław Augustynowicz właściciel dóbr, August Schellenberg kupiec i Emanuel Roiński adwokat, których podpisy zawierać będą tylko ich nazwiska,

4. wszelkie pisma stowarzyszenia podpisywać będą pod wyciśniętą firmą stowarzyszenia dwaj dyrektorowie lub jeden dyrektor i jeden urzędnik stowarzyszenia przez radę nadzorczą do firmowania upoważniony.

5. ogłoszenia stowarzyszenia umieszczane będą w urzędowej Gazecie Lwowskiej, nakoniec

6. odpowiedzialność członków stowarzyszenia za zobowiązania stowarzyszenia jest ograniczoną aż do pięciokrotnej kwoty udziałów.

Lwów 6 sierpnia 1881.

(5790 3—3) **Edykt.**

L. 8835. C. k. Sąd obwodowy w Samborze ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Bittnera w sprawie firmy handlowej A. Polak syn et. Comp. przeciw niemu pto. 90 zł. i 200 zł. a. w. kuratorem adw. dr. Steuermana ze zastępstwem adw. dr. Witza.

Wzywa się przeto Mojżesza Bittnera, aby swe środki obrony kuratorowi udzielił, lub też innego zastępcę ustanowił i sądowi przedstawił, gdyż inaczej szkodliwe skutki samemu sobie przepisze.

Sambor dnia 12 lipca 1881.

(5820 3—3) **Obwieszczenie.**

Adwokat dr. Leon Madeyski w Brzeżanach przenosi się z dniem 15 października 1881 do Lwowa.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów dnia 23 lipca 1881.

(5810 2—3) **Edykt.**

L. 3263. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do powszechnej wiadomości, iż Wojciech Stróżek, włościanin z Morszowic, uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 9 lipca 1881 do l. 16466, za marnotrawcę uznanym i temuż Maciej Gądek z Morszowic za kuratora przydanym został.

Niepołomice d. 8 sierpnia 1881.

(5816 1—3) **Edykt.**

L. 2036. C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 14 września, 12 października i 11 listopada 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem odbędzie się w zabudowaniu sądowem publiczny przetarg zagrody włościańskiej w Jezierzance pod lk. 10 p łożonej na rzecz Mendla Roth celem ściągnięcia kwoty 75 zł. w. a. z pn. od Józefa Fedyny.

Cenę wywoła stanowi wartość szacunkowa 520 zł. wadyum wynosi 52 zł. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach nastąpi sprzedaż tylko wyżej lub za cenę szacunkową przy trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej.

Reszta warunków licytacyjnych, akt opisania i oszacowania przejrzane być mogą w tusądowej registraturze, zaś względem zaległości skarbowych powziąć można pewność w c. k. urzędzie podatkowym w Złoczowie.

Zborów dnia 14 marca 1881.

Doniesienia prywatne.

(5876 2—3) L 517.

Konkurs

na jedno opróżnione miejsce z funduszu religijnego w tutejszym żeńskim Zakładzie wychowawczym Sióstr Miłosierdzia u Sw. Kazimierza, o które ubiegać się mogą sieroty lub dziewczęta bardzo ubogich rodziców, załączając: świadectwo chrztu i świadectwa śmierci rodziców, tudzież ubóstwa, moralności, zdrowia i szczepionej ospy. Podania wnosić należy do Komisyi Instytutu ubogich chrześcian w pałacu Jego Ekscellencyi NWW. Ks. Arcybiskupa obrz łać we Lwowie w terminie do 10go września 1881.

Z Komisyi Instytutu ub. Chrześcian.

Lwów, dnia 16 sierpnia 1881.

Ogłoszenie.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny

Bank hipoteczny

podaje niniejszem do wiadomości,

iż odtąd wydawać będzie tak na **dobra ziemskie**, jakoteż i na **realności pożyczki** także

w 5 procentowych LISTACH HIPOTECZNYCH

(niepremiowanych) tańsze od pożyczek w 6 procentowych listach hipotecznych dotych zas udzielanych.

Ze względu na niższą stopę oprocentowania, dłuższy okres amortyzacyi i wynikające ztąd znaczne obniżenie rat półrocznych, pożyczki te odpowiadać będą szczególnie potrzebom szukających kredytu hipotecznego.

Bliższych informacyj udziela Bank na żądanie franco.

Lwów 31 lipca 1881.

Dyrekcya.

(5666 2—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „Schlöglmühl"